Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1783 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 22 ianuarie 1955

Pentru împiedicarea unui război atomic!

„IN PREZENT, ANUMITE guverne se pregătesc să dezlănțuie un război atomic. Ele vor să convingă popoarele de inevitabilitatea acestuia.

Folosirea armei atomice ar duce la un război nimicitor.

Declarăm că guvernul care va dezlănțui războiul atomic va pierde încrederea poporului său și va fi condamnat de toate popoarele.

Ne ridicăm împotriva acelora care pregătesc războiul atomic.

Cerem distrugerea în toate țările a stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției acestora".

Sub textul acestui Apel adresat conștiinței oamenilor cinstiți de pretutindeni s-au așternut la 19 ianuarie primele semnături. Sînt semnăturile participanților la sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, semnăturile reprezentanților de seamă ai partizanilor păcii de pe toate continentele. Apelul adresat popoarelor lumii de către Consiliul Mondial al Păcii este redactat în fraze clare, limpezi, ca oglinda unui șuvoi de munte, fără înflorituri stilistice, adresîndu-se bunului simț al bărbaților și femeilor care iubesc pacea și sînt încrezători în viitorul omenirii.

Omenirea se află în fața unei groaznice primejdii. Dușmanii păcii, cei care nu cunosc interese mai presus decît cele ale sacului cu bani, visează să azvîrle asupra popoarelor urgia unui război atomic. Sesiunea Consiliului blocului nord-atlantic (N.A.T.O.) a luat hotărîrea de a pregăti utilizarea armei nucleare în cazul unui nou război, chiar dacă partea adversă nu folosește această armă. Despre hotărîrile sesiunii N. A. T. O. au vorbit clar generalul Gruenther și feldmareșalul Montgomery. Declarațiile lor nu reprezintă un punct de vedere personal, ci exprimă politica oficială a puterilor occidentale, politică bazată pe pregătirea unei agresiuni. Pentru oamenii simpli de pretutindeni a devenit clar că generalii occidentali s-au înțeles să comită împotriva omenirii cea mai groaznică crimă pe care a înregistrat-o vreodată istoria, crimă pe care o condamnă nu numai conștiința omenirii dar și dreptul internațional. Ceea ce este deosebit de semnificativ este faptul că dușmanii păcii încearcă să înșele popoarele, pălăvrăgind despre pretinsele lor intenții pașnice.

Sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii care a avut loc la Viena a dovedit că popoarele înțeleg mereu mai bine manevrele diplomației occidentale și devin conștiente de primejdia pe care o implică politica forțelor agresive din apus de reînarmare a Germaniei occidentale și de șantaj atomic. Declarația Biroului Consiliului Mondial al Păcii subliniază cu claritate că: **„remilitarizarea Germaniei și legalizarea războiului atomic sînt strîns legate între ele. Ele sînt roadele uneia și aceleiași politici bazate pe scindarea lumii în două blocuri, pe orientarea către poziții de forță, pe folosirea războiului ca mijloc de rezolvare a divergențelor internaționale."** Unde poate duce o asemenea politică? Experiența trecutului a arătat popoarelor că o asemenea politică nu poate să ducă decît la ruină economică, mizerie și război.

Organizatorii de noi măceluri mondiale încearcă să-i facă pe oameni să creadă că războiul atomic este inevitabil, că singura problemă constă în a se stabili instanța militară sau guvernamentală care poate lua hotărîrea cu privire la declanșarea unui asemenea război. Falsul este evident. Important nu este dacă cutare general sau cutare ministru trebuie să aibă dreptul să hotărască asupra folosirii armei atomice. Importantă este problema folosirii armei atomice. Or, această problemă este clară: arma atomică nu trebuie să fie folosită. Nu există nici un fel de justificare a utilizării acestei monstruoase arme de exterminare în masă. In ciuda manevrelor la care se dedau atomiștii americani este limpede că armele nucleare nu sînt arme de apărare. Savantul fizician american Oppenheimer, care a luat parte la crearea primelor bombe atomice, a declarat că acestea sînt „o armă de agresiune, de atac prin surprindere și de teroare". Trebuie, de asemenea să fii de o deosebită naivitate ca să poți crede că arma atomică ar putea avea o destinație „tactică". Raza de acțiune și consecințele utilizării acestei arme sînt de asemenea proporții încît nici vorbă nu poate fi de folosirea ei limitată. Expertul militar britanic Liddell Hart, într-un articol publicat în ziarul „Times", scria că „prin folosirea bombei cu hidrogen orice război devine în mod evident o sinucidere". O asemenea catastrofă poate și trebuie să fie împiedicată. Popoarele sînt o forță capabilă să țină în frîu pe toți acei politicieni și generali descreierați ale căror capete sînt înfierbîntate de isteria atomică. Marea adunare mondială a păcii convocată la 22 mai 1955 la Helsinki va arăta și ea cît de mare este hotărîrea popoarelor de a nu permite un nou război.

Sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii a dovedit cît de uriașe sînt forțele celor care luptă pentru pace, pentru împiedicarea renașterii militarismului german, împotriva folosirii în scopuri războinice a energiei atomice. Opinia publică mondială înfierează acele guverne care au pornit pe drumul lipsit de glorie al pregătirii unei agresiuni. Opoziția popoarelor față de planurile agresive este oglindită în faptul că, la Londra și Paris, în parlamentele care au aprobat acordurile cu privire la crearea wehrmachtului nici măcar jumătate din deputați nu au votat în favoarea acestor acorduri. Se știe că hotărîrile adoptate de parlamente împotriva voinței popoarelor nu pot lega popoarele. Armele, oricît ar fi ele de perfecționate, nu pot fi mînuite decît de oameni.

Soarta popoarelor se află în propriile lor mîini. Dacă ele vor lupta pînă la capăt pentru a zădărnici uneltirile ațîțătorilor la război, pacea va putea fi menținută și consolidată. Forța popoarelor este imensă. Cele 600.000.000 de semnături adunate în 1950 pe Apelul de la Stockholm i-au silit pe militariștii americani să renunțe la planurile lor de folosire a armei atomice în războaiele din Asia.

Cînd a început strîngerea de semnături pe Apelul de la Stockholm propagandiștii războiului încercau să semene neîncredere în eficacitatea acestei campanii. Ce contează o semnătură? — spuneau ei. Dar oamenii simpli au răspuns: o semnătură, una singură numai, poate nu contează. Dar cînd lîngă o semnătură se adună alta și alta și nenumărate altele, cînd semnăturile devin zeci și sute de milioane, atunci ele capătă o uriașă forță materială.

Popoarele se arată tot mai conștiente de forța pe care ele o reprezintă. Ele știu că planurile dușmanilor păcii pot fi zădărnicite pentru că lagărul păcii în frunte cu Uniunea Sovietică este de neînvins. Statul Sovietic este cel mai dîrz luptător pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemelor litigioase, printre care a problemei germane și pentru interzicerea armei atomice. Incă de acum 9 ani Uniunea Sovietică a propus la Organizația Națiunilor Unite interzicerea armei atomice. Dar toate inițiativele ei pașnice s-au lovit de agresivitatea politicii americane. Politicienii americani și-au creat iluzia unei „superiorități" în domeniul atomic. Iluziile acestea au fost însă de multă vreme spulberate de către realitate. Uniunea Sovietică luptă pentru interzicerea armei atomice deși posedă diferite tipuri de arme atomice și cu hidrogen. Lupta aceasta este inspirată nu de slăbiciune, ci de dorința de a feri omenirea de calamitățile unui măcel atomic.

Dorința sinceră a Uniunii Sovietice de a se ajunge la folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice a fost clar oglindită nu numai în eforturile depuse la O.N.U. și în alte organizații internaționale dar și în hotărîrea guvernului sovietic de a face cunoscută și altor state experiența sa în domeniul folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice precum și în ajutorul tehnico-științific și de producție dat unor țări democratice — printre care și țării noastre — în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Apelul pe care Consiliul Mondial al Păcii l-a adresat tuturor popoarelor lumii și pe care toți oamenii cinstiți sînt chemați să-l semneze, arată clar care este calea pentru a feri popoarele de un război atomic: este calea scoaterii din arsenalul tuturor statelor a armei atomice, distrugerea în toate țările a stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției lor.

Poporul nostru, a cărui dorință de pace a fost exprimată în repetate rînduri, salută hotărîrile sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii văzînd în documentele publicate un program de acțiune pentru partizanii păcii de pretutindeni. Oamenii simpli din țara noastră, tineri și vîrstnici, se pronunță cu hotărîre împotriva unui război atomic. Milioanele de semnături pe care cetățenii din țara noastră le vor așterne pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii vor arăta prezența fermă a poporului nostru în marele front al forțelor care se opun războiului.

Războiul atomic poate fi împiedicat. Energia atomică trebuie să slujească vieții și păcii. Problemele internaționale litigioase, inclusiv cea germană, pot fi rezolvate pe cale pașnică. Voința popoarelor poate și trebuie să triumfe.

Fiul meu trebuie să trăiască în pace

De cîteva zile am o bucurie fără margini. Am dat viață unui băiețel care abia a împlinit trei zile. Cîte griji nu-și face o mamă pentru fericirea fiului ei.

Lectura documentelor sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii m-a făcut să gîndesc și mai mult la viitorul copilului meu. Care mamă poate rămîne pasivă atunci cînd citește Apelul către popoarele Europei și Apelul către popoarele lumii. Reînvierea militarismului german și războiul atomic — iată cele două pericole care se ridică să întunece viața noastră liberă, să curme viața copilului meu. Lucian al meu trebuie să crească, să aibă o copilărie plină de bucurie, să trăiască în pace. El trebuie să se facă mare să învețe, pentru a deveni un constructor de nădejde al patriei noastre.

Noi, mamele, nu vom îngădui ca fiii noștri să piară în măcelul atomic pe care imperialiștii ar vrea să-l dezlănțuie. Ca mamă, voi chema toți oamenii cinstiți să lupte pentru viața copiilor noștri, pentru viitorul nostru luminos.

MARIOARA ICHIM

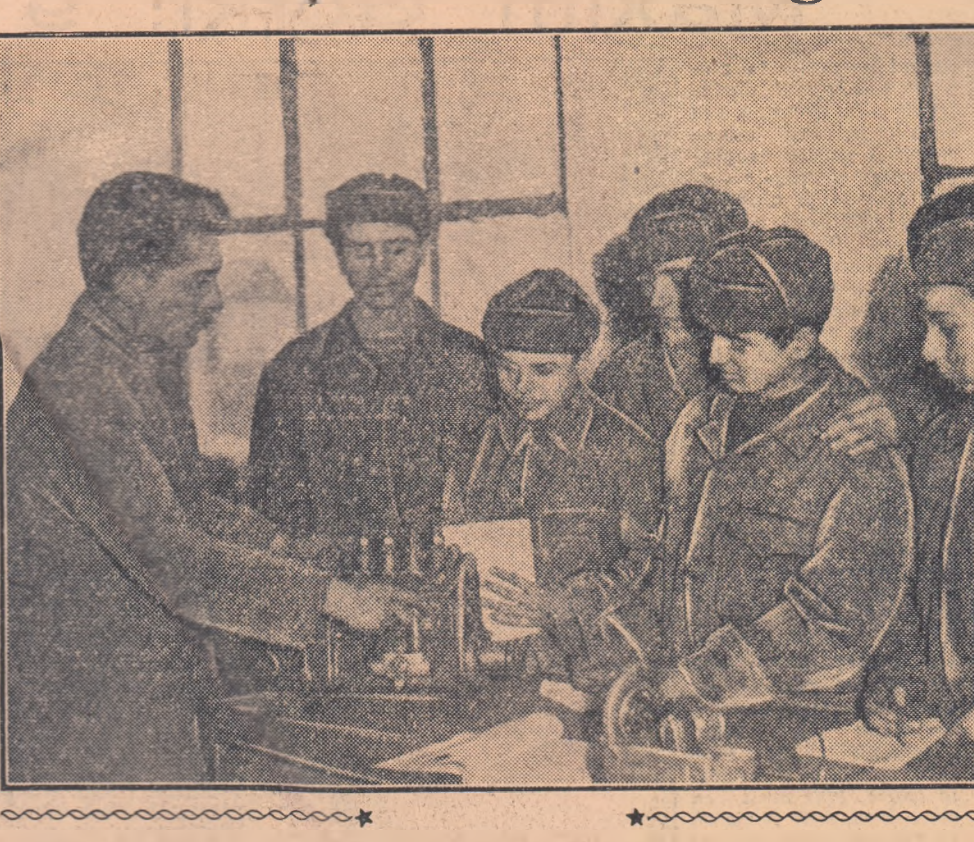
De vorbă cu agitatorul

„Imperialiștii pun energia atomică în slujba distrugerii omenirii, iar Uniunea Sovietică, în slujba unui țel pașnic: înflorirea vieții oamenilor", astfel și-a început convorbirea agitatorul Tudorache Florea, maistru turnător. Erau adunați în acest colț a secției turnătorie-fontă de la uzinele „23 August" din Capitală, toți muncitorii schimbului 1 din secție. Printre ei sînt mulți fruntași în producție: Ștefan Zipțer, Gheorghe Coman, Stelian Nacu, Ion Clapă și alții. Toți ascultă cu atenție ceea ce le spune Tudorache Florea, tovarășul lor de muncă. „Guvernul sovietic — arată în continuare agitatorul — a propus țării noastre ajutor tehnico-științific și de producție în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Această veste, care constituie o nouă dovadă a sprijinului dezinteresat acordat țării noastre de către Uniunea Sovietică, ne umple inimile de bucurie". Agitatorul Tănase Mareș a dat apoi citire comunicatului Agenției Tass care anunță hotărîrea guvernului sovietic. El a arătat în continuare colectivului de muncitori din secția turnătorie-fontă că traducerea în viață a propunerii guvernului sovietic va duce la dezvoltarea continuă a științei și economiei naționale din țara noastră.

Adunări asemănătoare au avut loc și în celelalte secții ale uzinelor „23 August".

(Agerpres)

Pentru buna desfășurare a învățămîntului agricol de masă

In stațiunile de mașini și tractoare este mult de lucru acum. Fiecare zi, fiecare clipă trebuie folosită din plin pentru pregătirea tractoarelor și mașinilor agricole necesare la însămînțările de primăvară.

Tinerii mecanizatori de la S.M.T. Castelul, raionul Medgidia, nu precupețesc nici un efort cînd este vorba de succesul reparațiilor. Dar ei mai știu că un tractorist care nu învață mereu, nu-și ridică calificarea profesională, rămîne în urmă, nu mai poate face față tehnicii înaintate. De aceea ei își fac vreme și pentru studiu. La cursul de calificare profesională pentru tractoriști care funcționează în stațiune sînt înscriși 64 tineri și toți participă cu regularitate. Responsabilul cursului, utemistul Romeo Cruceru, șeful atelierului mecanic, se străduiește să fie cît mai folositor tinerilor tractoriști, să-i ajute să-și însușească cunoștințe cît mai bogate. Iată-l în fotografie, ajutînd un grup de tineri tractoriști la studiu, lămurindu-le funcționarea magnetoului, precum și rolul pompei de injecție în buna funcționare a motorului tractorului.

Foto: EUGEN CSIKOȘ

Toată grija pentru însușirea temeinică a cunoștințelor

Sprijinirea bunei desfășurări a cursurilor agrotehnice, zootehnice și a cursului special cu tractoriștii, șefii de brigadă și pontatorii alimentatori, a constituit o preocupare pentru comitetul organizației de bază U.T.M. de la gospodăria agricolă de stat din Curtișoara, raionul Slatina. Prima sarcină pe care și-a pus-o comitetul în planul său de muncă a fost îndrumarea unui număr cît mai mare de tineri pentru a se înscrie la aceste cursuri.

Datorită slabei organizări și desfășurări a cursurilor în anul trecut, tinerii au subapreciat în acest an importanța cursurilor și, deci, numărul celor înscriși mai întîi a fost nemulțumitor. Pentru a înlătura această subapreciere, comitetul organizației de bază U.T.M. a trecut la prelucrarea importanței cursurilor prin adunări generale deschise și prin gazeta de perete. Sprijinit și îndrumat de organizația de partid, comitetul a desfășurat, de asemenea, cu răbdare și perseverență, munca de lămurire de la om la om. Numai așa s-a putut ajunge la rezultate mai bune, ca numărul cursanților să crească.

Majoritatea cursanților înscriși la cele trei cursuri sînt tineri.

Din situația făcută de lectorul utemist Cealicu Alexandru, care notează calificativul fiecărui cursant, se poate vedea că majoritatea cursanților își însușesc lecțiile predate. De un real folos în munca lectorului sînt utemiștii Rotaru Marin, Pătrașcu Marin, Niculcea Nicolae, Cojocaru Florea și alții care, pe lîngă faptul că sînt fruntași la învățătură, ajută și pe ceilalți cursanți să-și însușească cele predate la curs

Predarea lecțiilor după un plan bine întocmit și verificarea temeinică a lecțiilor anterioare a trezit la cursanți nu numai dragostea de a învăța ci și dorința vie de a aplica în practică cele învățate, contribuind astfel în mai mare măsură la buna desfășurare a reparațiilor Chiar la cursuri au fost făcute unele propuneri concrete menite să ducă la îmbunătățirea procesului de reparații.

Dragoste de a-și însuși cît mai multe cunoștințe, dovedesc și tinerii care urmează cursurile zootehnice. La predarea lecției despre producerea nutrețurilor pentru creșterea animalelor, utemistul Vasile Schiopu, brigadier la sectorul bovine, a căutat să afle cît mai multe lucruri privind asigurarea, păstrarea bazei furajere și folosirea ei în mod rațional. De asemenea și tînăra Ungureanu Elena dovedește un viu interes față de problemele necunoscute, străduindu-se să-și însușească lecțiile predate. La fel de buni la învățătură se dovedesc și utemiștii Ghinea Viorica, Petrescu Marin și alții, de la cursul agrotehnic de trei ani.

Nu se poate însă afirma că organizația de bază U.T.M. din gospodărie a făcut tot ce trebuia și ce putea să facă pentru buna desfășurare a cursurilor. Dacă comitetul organizației de bază U.T.M s-a interesat îndeaproape de buna desfășurare a cursului cu tractoriștii, nu s-a interesat în aceeași măsură de celelalte cursuri. Tinerii care participă la cursul agrotehnic și zootehnic nu iau notițe în timpul predării lecțiilor și seminariilor, fiindcă nimeni nu s-a preocupat să-i ajute în această privință. Organizația de bază U.T.M. nu-i îndrumă *cum* trebuie să ia notițe și *cum* să le sintetizeze pentru a putea învăța, cît mai bine după ele.

O mare însemnătate pentru atingerea scopului acestor cursuri o are participarea cu regularitate a cursanților la cursuri. Acest lucru a fost însă neglijat de comitetul organizației de bază U.T.M. care, de la deschiderea cursurilor, nu s-a mai interesat de participarea regulată a tinerilor la lecții. Datorită acestui fapt, unii tineri lipsesc de la activitatea cursurilor.

Un mare rol în buna desfășurare a învățămîntului agricol de masă îl au lectorii. Din păcate există unii lectori care nu își îndeplinesc bine sarcinile. Așa este lectorul Grigoraș Nicolae de la cursul agrotehnic de trei ani. El a ajuns să fie repede cunoscut în gospodărie pentru comoditatea de care dă dovadă. Comoditatea lui a început să facă greutăți bunei desfășurări a cursului pe care il conduce. Comitetul organizației de bază U.T.M. n-a sezisat acest lucru. Apoi atît la cursul agrotehnic cît și la cel zootehnic, al cărui lector este tehnicianul veterinar al gospodăriei, lecțiile nu sînt — nici la predare, nici la seminarizare — legate de sarcinile gospodăriei și de sarcinile fiecărui cursant în lupta pentru aplicarea Hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și cu privire la contractări și achiziții.

O altă lipsă a comitetului este aceea că nu s-a interesat mai de loc de ajutorarea cursanților slabi la învățătură. De asemenea, comitetul organizației de bază U.T.M. n-a luat atitudine față de cei ce mai subapreciază încă învățămîntul agricol De pildă, în conducerea gospodăriei sînt și oameni ca inginerul șef Nicu Marin care subapreciază importanța învățămîntului agricol de masă. În loc să se intereseze de buna desfășurare a cursurilor și să tragă la răspundere lectorii care sînt salariați ai gospodăriei, el învață pe lectorul Grigoraș să prezinte o situație trandafirie atunci cînd este întrebat despre activitatea cursului agrotehnic de 3 ani.

Cu sprijinul organizației de partid, organizația de bază U.T.M. trebuie să propună colectivului de conducere al gospodăriei măsuri pentru asigurarea bunei desfășurări a învățămîntului agricol de masă, în așa fel încît învățămîntul agricol să devină un mijloc de a ridica din rîndul celor ce muncesc în gospodărie, fruntași ai recoltelor bogate și crescători pricepuți de animale.

GH. SOCOTEANU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Pitești

Pe un drum bun

Cînd a fost să deschidem cercul agrotehnic în comuna noastră, am căutat să mobilizez la el cît mai mulți țărani muncitori fruntași în lupta pentru recolte bogate. Cînd a trebuit să țin prima lecție, am avut grijă ca mai înainte, să trec pe la fiecare cursant pe acasă și să-l anunț să vină la cerc. Mi-au promis toți că vor veni. La lecție însă au participat abia jumătate. Ca tehnician agricol, eram lectorul cercului. Am ținut atunci prima lecție în fața țăranilor muncitori. N-a fost prea reușită. Țăranii muncitori se pare că n-au învățat prea multe lucruri.

Incetul cu încetul însă, activitatea cercului nostru s-a îmbunătățit. Eu m-am pregătit mai temeinic pentru lecții, iar organizația de partid din comună m-a sprijinit în mobilizarea țăranilor muncitori. Lecțiile se țin acum cu regularitate, iar cursanții participă aproape cu toții la lecții. Merită evidențiați tovarășii Gheorghe Vlad, Dumitru Mănescu, Ovidiu Niță, Ion R. Brașoveanu, Constantin Buzatu și alții care n-au lipsit de la nici o lecție și depun multă sîrguință în însușirea celor predate la curs. Nu același lucru îl pot spune despre tovarășii Ilie Mihai, Constantin Cruceanu și încă cîțiva, care pînă acum n-au participat la nici o lecție.

CONSTANTIN BOGDAN
lector la cercul agrotehnic din comuna Rocșoreni, regiunea Craiova

Muncă rodnică

La cercul agrotehnic — al cărui responsabil sînt — participă mulți țărani muncitori, fruntași în lupta pentru obținerea de recolte bogate. Mulți dintre ei au participat și anul trecut la cercul agrotehnic și și-au dat seama de importanța însușirii metodelor agrotehnice în muncă. Punînd în practică cele învățate în iarna anului trecut, au cules, în vară, recolte bogate de pe ogoare. De aceea ei participă și acum cu dragoste la activitatea cercului.

Pentru ca activitatea cercului nostru să se desfășoare în bune condițiuni, căminul cultural a pus la îndemîna cursanților rechizitele necesare și un bogat material agrotehnic. In fiecare miercuri seara cercul nostru agrotehnic își ține lecțiile.

Participarea largă a țăranilor muncitori la activitatea cercului se datorește și muncii de lămurire dusă de tovarășii Ștefan Niță și Naim Geafar, vechi absolvenți ai cercului și care acum fac parte din colectivul de conducere al cercului. Ei îi ajută pe cursanți să-și însușească temeinic cele predate la lecții.

AUREL GHIȚESCU
responsabilul cercului agrotehnic din comuna Basarabi, regiunea Constanța

A doua întîlnire cu Ivan Krutchin

Caporalul Ion Vornicu tropăi ușor din picioare, scuturîndu-se de omăt, apoi se strecură încetișor pe ușa clubului ostășesc. Problema sporirii vitezei de tragere îl frămînta de cîteva zile și mai ales din clipa în care s-a prins în întrecere cu un alt bun trăgător, sergentul Dragu Mihai. Sergentul Mihai Dragu făcea parte dintr-o altă subunitate și nu odată o luase înaintea lui Vornicu, în întrecerea ce avea loc la poligonul de tragere. In ultima întrecere tot Dragu ieșise învingător. Vornicu i-a strîns atunci mîna, felicitîndu-l. Nu-i părea rău de succesele fruntașului, dar era înciudat pe sine însuși că nu-i în stare să obțină un rezultat mai bun.

Cei din subunitatea din care făcea parte Vornicu, după cum e și firesc, țineau mult ca Vornicu să cîștige întrecerea. Era doar în joc însuși renumele subunității și de aceea îl încurajau cu căldură. Peste cîteva zile avea să aibă loc o nouă tragere. De data asta, Vornicu era hotărît să iasă biruitor. Cu acest gînd își făcu loc spre „Colțul experienței ostașului sovietic". Era sigur că aici va găsi drumul spre victorie.

In club era liniște. Din cînd în cînd se auzea păcănitul pieselor mutate pe mesele de șah și troznetul vreascurilor în teracota ce împrăștia o căldură plăcută. Singur la o măsuță, Ion Vornicu cerceta cu atenție ultimele noutăți ale presei militare sovietice. La cursul de limbă rusă din unitate s-a străduit cu multă dragoste și acum stăpînea destul de bine limba Acest lucru îi era de mare folos acum.

Răsfoia ultimul număr al revistei „Sovietschi Voin", cînd un reportaj îi atrase luarea aminte. Era un material într-adevăr interesant. In cuprinsul acestuia se expuneau procedeele de tragere ale unui trăgător sovietic de elită. „Veteranul I. F. KRUTCHIN împărtășește din experiența sa de luptă ostașilor din unitatea „N", *așa se intitula reportajul pe care-l studia acum cu mare atenție Vornicu.*

— Ivan Feodorovici Krutchin — rosti în șoaptă caporalul. Era sigur că a mai întîlnit odată numele acesta. Cînd și în ce chip, nu-și putea aminti însă nici în ruptul capului. Intoarse fila revistei: de data asta uimirea îl copleși de-a binelea. Numai încăpea vorbă. Chipul ce-i zîmbea din fotografie îi era cunoscut. Mai ales ochii aceia mari, limpezi și luminoși ca două ferestre spre inima omului îmbrăcat în rubașcă, risipeau orice îndoială.

— Ei, tovarăși, veniți încoace. Priviți numai, aici. Acesta-i chiar Ivan Feodorovici Krutchin. Asta nu vă spune nimic încă. Aflați însă, tovarăși, că acest Krutchin este primul ostaș sovietic pe care l-am întîlnit eu. Pe atunci era mai tînăr Ivan Feodorovici și nu avea atîtea decorații. Nu de mult s-au împlinit zece ani de atunci, dar de Ivan Krutchin îmi voi aminti mereu cu drag. Krutchin, tovarăși, e unul din acei oameni care-și fac loc undeva în inimă și pe care nu-i uiți niciodată.

Apoi, caporalul strecură mîna într-un buzunar din dreptul inimii. Acolo avea el obiceiul să poarte cu mare grijă, documentele de preț. De acolo scoase Vornicu un carnețel cu scoarțe roșii. Ii era nespus de scump carnețelul. Ivan Feodorovici i-l dăruise.

— Acesta, tovarăși, e ca și cum ar fi o carte a vieții mele celei noi...

De zece ani încoace, ca într-un fel de cronică, Vornicu își nota în carnețel întîmplările de seamă din viața sa.

— Ce am notat pe prima pagină a carnetului? Citiți și voi, tovarăși. Și ostașii murmurară în cor: „Intîlnirea mea cu primul ostaș sovietic, Ivan Feodorovici Krutchin". *Ceva mai jos era notată data și locul:* Iași, 20 august 1944. *Multă vreme a povestit Ion Vornicu despre prima sa întîlnire cu Ivan Feodorovici.*

— N-am să uit mai ales noaptea aceea de august. Frontul se mutase spre Vaslui și nopțile erau mai liniștite. Toată noaptea am stat cu tata și cu Ivan Feodorovici pe un stog de fîn proaspăt. Ii povestea tatei, care înțelegea limba rusă, despre minunata sa țară. Țara Sovietelor. Eu nu-l înțelegeam, dar simțeam că vorbește despre oameni și fapte ce mi se păreau mie, atunci cînd tata mi le-a tălmăcit, că se pot întîmpla numai în basme. În încheiere, Ivan Feodorovici îi spusese tatei:

— Să n-ai nicio grijă, așa va fi și la voi. Adevărate vorbe a rostit Ivan Feodorovici atunci.

Apoi, fluturînd revista în fața tovarășilor, Vornicu se îndreptă spre alt colț, mai liniștit, al clubului.

Pe foaia albă slovele prețioase se înșirau mărunt, ca adevărate nestemate. Aducerea armei în situație de luptă... Alegerea poziției de foc... Alegerea înălțătorului... Încărcarea, declanșarea percutorului...

Pe căi nevăzute, înțelepciunea și experiența unui frate mai mare se transmiteau în chip firesc și simplu, ca simțămintele prieteniei, ca dragostea de frate.

★

In poligon, albeața strălucitoare a zăpezii îți fura privirile. La schimbarea fiecărei serii, sunetul înalt al goarnei răzbătea pînă hăt departe, revenind apoi multiplicat de măguri și viroage.

O comandă scurtă — și seria lui Vornicu își luă poziția. Nu e ușor să obții o tragere rapidă și precisă, asta o știa bine caporalul; după cum știa că nu va fi lesne să învingă în întrecerea cu Dragu. Invățămintele lui Krutchin îi dădeau însă siguranță și încredere deplină în sine.

Cu mișcări repezi, însă măsurate, trăgea, deschidea închizătorul, introducea lama, închidea și apoi trăgea iar, fără a slăbi o clipă ținta. Părea că însuși Ivan Krutchin îl îndemna de alături.

La comanda următoare, ostașii svîcniră în sus, rămînînd în poziție de drepți. Șasezeci de secunde durase tragerea.

Pe locul de adunare, comandantul îl chemă în fața frontului.

— Tovarășe caporal, ai tras excelent. Ai întrecut limita normală cu sută la sută și ai cîștigat întrecerea. Te felicit pentru noua victorie.

— Servesc Republica Populară Romînă!

— Dă mîna, frate Vornicule! Ai tras pe cinste. Nu vrei să-mi arăți și mie „secretul"? Sergentul Dragu, cel pînă ieri de nimeni întrecut în unitate, îi apucă mîna în mîinile sale mari, ciolănoase.

— Fiindcă n-am niciun secret, tovarășe sergent. Adică, cum să zic, ar fi un secret. Cea de a doua întîlnire a mea cu Ivan Feodorovici, cu tovarășul Krutchin. Și de aceea vreau să cer permisiunea tovarășului locotenent ca diseară să discutăm la clubul subunității despre metoda lui Krutchin.

Peste cîteva clipe un creion apăsat strasnic de niște degete înghețate scria pe o filă înfiorată de vînt, din același carnețel cu scoarțe roșii.

„20 ianuarie 1954 — a doua întîlnire cu tovarășul Ivan Krutchin".

Lt. maj. I. NICHIFOR

Jumătate de veac de la revoluția rusă din 1905

Maxim Gorki: 9 IANUARIE - Fragment -

Schimbînd între ei cuvinte grăbite și purtați de valul care-i împingea din spate, oamenii continuau să se reverse înainte. Cei care pășiseră în frunte, fluturînd batiste, se traseseră spre margini și se pierduseră în mulțime. Dar, acum, toți cei din primele rînduri, bărbați, femei, copilandri, fluturau batiste albe.

— Cum să tragă? Pentru ce? — spunea apăsat un om în vîrstă, cu fire cărunte în barbă. — Nu vor să ne lase să trecem peste pod și atîta tot, cică să trecem pe gheață.

Deodată aerul prinse din aer un zgomot sec și colțuros, care izbucni apoi, izbind ca un potop de bice nevăzute. In cea dintîi clipă, toate glasurile amuțiră. Masa continua însă să înainteze încet.

— Trag cu cartușe oarbe!... — rosti un glas atît de stins, încît nu se putea desluși dacă afirmă sau întreabă.

Ici și colo începură să se audă vaiete și cîteva trupuri se prăvăliră la picioarele mulțimii. O femeie, gemînd tare, se apucă cu mîna de piept și se repezi spre baionetele întinse în întîmpinarea ei. Alți și alți oameni se năpustiră în urma ei, ocolind-o și întrecînd-o.

Și din nou răpăiala unei salve mai puternice, dar mai inegale. Cei care se aflau lîngă un gard auziră zvîcnind uluciile, ca și cum dinți nevăzuți ar fi mușcat din ele cu mînie. Un glonte izbi în lat un stîlp al gardului și, rupînd din el o ploaie de așchii, împroșcă cu ele pe cei dimprejur. Oamenii cădeau cîte doi, cîte trei; se lăsau pe vine, ținîndu-se de pîntece, alergau șchiopătînd, se tîrau pe jos și pretutindeni, pe zăpadă, înfloreau pete de un roșu aprins. Ele se lățeau, fumegau, atrăgînd privirile. Mulțimea se trase înapoi, se opri o clipă, împietri, și odată izbucni urletul sălbatic, cutremurător, a sute de glasuri. Se ridică și se revărsă în văzduh, ca un nor neîntrerupt, fremătînd de încordare, împletit din strigăte de durere sfredelitoare, de groază, de revoltă, de dureroasă nedumerire și de chemări în ajutor.

Cu capul între umeri, oamenii se repeziră înainte, plîngînd, ca să culeagă pe cei căzuți. Răniții strigau și ei, ridicînd amenințători pumnii, chipurile se făcuseră dintr-odată altele și în toate privirile scînteia nebunia. Panică — starea aceea de groază adîncă, generală, ce cuprinde într-o clipă mulțimea, măturînd trupurile în vîrtejul sălbatic al dorinței de a se ascunde, așa cum furtuna adună frunzele uscate în grămăjoare, tîrîndu-le apoi orbește și azvîrlindu-le fără să se știe unde — panică nu a fost. Groază însă, da; o groază ce frigea ca fierul înghețat, schimbînd inimile în sloiuri, strîngînd trupurile ca într-un clește, silind ochii să privească, larg deschiși, la sîngele care se răspîndea pe zăpadă, la fețele, mîinile, hainele însîngerate, la leșurile înspăimîntător de senine, în mijlocul frămîntării înnebunite a celor vii. Totul era acum aprinsă indignare, mînie tristă și neputincioasă, învălmășeală, nedumerire. Multe priviri păreau cuprinse de o stranie nemișcare — sprîncene încruntate, pumni strînși dîrz, gesturi sacadate și cuvinte aspre. Mai mult ca orice însă, s-ar fi zis că în pieptul oamenilor se revărsase un val de uimire rece, care-ți îngheța sufletul. Cu cîteva clipe mai înainte mulțimea mergea liniștită, văzînd limpede înaintea sa țelul spre care se îndreaptă; în fața tuturor se înălța, plin de măreție, un chip de basm; oamenii admirau și iubeau acest chip și își luminau sufletele cu nădejdi mari. Două salve — sînge, cadavre, vaiete, și toți se treziră dintr-odată în fața unui pustiu cenușiu, neputincioși și cu inimile frînte.

V. E. MAKOVSKI — 9 ianuarie 1905

Se zbuciumau pe loc, prinși parcă într-o plasă nevăzută, pe care nu puteau s-o rupă; unii ridicau tăcuți, cu grijă, răniții, sau culegeau cadavrele, alții priveau parcă prin vis, înlemniți într-o neînțeleasă neputință de a se apuca de ceva. Mulți aruncau soldaților cuvinte de dojană, înjurau, se tînguiau, dădeau din mîini, își scoteau căciulile, salutau fără rost, amenințau cu o mînie cumplită...

Soldații stăteau neclintiți, cu arma la picior. Chipurile lor erau la fel de neclintite, pielea de pe față puternic întinsă și umerii obrajilor ieșiți mult în afară. Toți parcă aveau ochii albi și buze înghețate.

Cineva din mulțime strigă cu glas tare, năuc:

— A fost o greșeală, fraților! Ne-a luat drept alții... Altminteri... Haideți, fraților, să-i lămurim...

— Gapon este un trădător! — urla un băiețandru, cățărîndu-se pe un felinar.

— Vedeți, tovarăși, cum vă primește?

— Stai omule! N-auzi că e o greșeală? Nu se poate să fie așa, înțelege odată...

— Faceți loc rănitului...

Doi muncitori și o femeie duceau un om înalt și uscățiv. Era tot plin de zăpadă și din mîneca paltonului îi curgea sînge. Fața i se învinețise, se ascuțise parcă și mai mult, și buzele lui înnegrite, mișcîndu-se slab, șoptiră:

— V-am spus eu că n-or să ne lase! Ei „îl" ascund, ce le pasă lor de popor!

— Cavaleria!

— Fugiți!

Zidul soldaților se clinti și se desfăcu asemenea canaturilor unei porți de lemn; caii trecură printre ele, sforăind și jucînd pe loc; strigătul unui ofițer răsună scurt; deasupra capetelor cavaleriei fulgerară săbiile, despicînd aerul și fluturînd ca niște panglici argintii. Apoi, coborînd toate dintr-odată, rămaseră nemișcate, de aceeași parte a trupului călăreților. Mulțimea stătea locului, legănîndu-se tulburată, așteptînd și neputînd să-și creadă ochilor.

Liniștea se făcu mai adîncă.

— Ma-a-a-r-ș! — se auzi un strigăt sălbatic.

O vijelie izbi parcă mulțimea în față și pămîntul se porni să-i fugă de sub picioare; toți începură să alerge, îmbrîncindu-se și răsturnîndu-se unul pe altul, părăsind pe răniți, sărind peste cadavre. Tropotul greu al cailor îi ajungea din urmă, soldații răcneau, caii săreau peste răniți, peste cei căzuți și peste morți. Săbiile fulgerau, răsunau strigăte de groază și de durere; din cînd în cînd se auzea șuieratul oțelului și lovitura lui pe os. Strigătele celor loviți se contopeau într-un vaiet prelung, sfredelitor...

— A-a-a-a-a!

Soldații ridicau săbiile și le abăteau peste capetele oamenilor, aplecîndu-se în lovitură, trupul într-o parte. Chipurile lor erau roșii, fără ochi. Caii nechezau, arătîndu-și dinții, scuturînd capul...

Poporul fu împins în străzile lăturalnice.

Deodată ce tropotul cailor se stinse în depărtare, oamenii se opriră cu răsuflările tăiate și se uitară unii la alții, cu ochii ieșiți din orbite. Pe multe fețe se iviră zîmbete vinovate și cineva izbucni în rîs, strigînd:

— Da' știu că am tras o fugă!

— Cred și eu că ai fugit! — răspunse altul.

Apoi, dintr-o dată, din toate părțile, se auziră izbucnind exclamații de uimire, de groază, de mînie:

— Ce-a fost asta, fraților?

— Omoară lumea, oameni buni!

— Pentru ce?

— Halal guvern!

— Ne taie, hai? Ne zdrobesc sub copitele cailor!

. . . .

Printre răniți se afla și omul cel pleșuv, cu petic roșcat la păr: fața-i, cu luciu stins, era acum mînjită de sînge; capul îi căzuse într-o parte, umerii i se pleoștiseră și mergea împleticindu-se. Îl sprijineau un tînăr lat în spate, fără căciulă, cu părul cîrlionțat și o femeie cu scurteică ruptă, cu o față tîmpă, fără viață.

— Stai, Mihailo, cum vine asta? — gifiia rănitul. — Să tragi în popor? Dar asta nu e voie. Nu trebuie să se-ntîmple, Mihailo.

— Și uite că s-a întîmplat! — strigă tînărul.

— Au tras, ne-au tăiat cu săbiile! — adăugă trist femeia.

— Înseamnă că a fost ordin, Mihailo...

— A fost, sigur că a fost! — strigă iarăși flăcăul mînios. — Ce credeai tu? Că o să stea de vorbă cu tine? Că o să te cinstească cu un pahar de vin?

— Stai, stai nițel, Mihailo...

Rănitul se opri, proptindu-se cu spatele de un zid, și începu să strige:

— Oameni buni, pentru ce ne omoară? După care lege? Din al cui ordin?

Oamenii treceau pe lîngă el, plecînd capul.

Ceva mai departe, la un colț de stradă, cîteva zeci de persoane se adunaseră lîngă un zid și, în mijlocul lor, cineva spunea speriat și mînios, și atît de repede încît i se tăia răsuflarea:

— Gapon a fost ieri la miniștri. Trebuia deci să știe ce o să se întîmple. Înseamnă că ne-a trădat: el ne-a dus la moarte...

— Da' ce folos trage el din toate astea?

— Știu eu?

Fierberea creștea pretutindeni, în mintea tuturora se ridicau întrebări încă nedeslușite, dar fiecare începea să-și dea seama de însemnătatea și profunzimea lor, de aspra și poruncitoarea nevoie de a le da un răspuns. În focul acestor frămîntări, credința într-un ajutor ce putea veni din afară se destrăma repede și nădejdea într-un miraculos izbăvitor de nevoi se spulbera pe loc.

Mulțimea se transforma încet dar hotărît, devenea din gloată — popor. Tineretul se împrăștia în pîlcuri mici care se îndreptau toate în aceeași parte, din nou spre fluviu. Și mereu se aduceau pe brațe răniți și morți; mirosea a sînge cald, răsunau vaiete și exclamații.

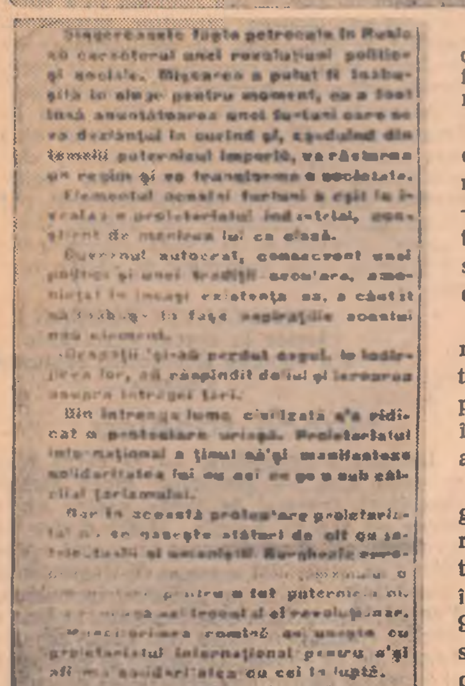
— Pe Iakov Zimin l-au nimerit drept în frunte.

— Să-i mulțumim tătucului-țar!

— Ce să spun, bine ne-a mai întîmpinat!

Se auziră cîteva vorbe grele. Cu un sfert de ceas mai devreme, mulțimea ar fi sfîșiat în bucăți pe cel ce ar fi rostit numai una din aceste vorbe...

NUMĂR UNIC. — 10 bani exemplarul
JOS DESPOTIZMUL!..
PROTESTARE ÎMPOTRIVA MASACRELOR DIN RUSIA

Revoluția burghezo-democratică din Rusia din 1905—1907 a exercitat o puternică influență asupra mișcării muncitorești din țara noastră.

Răspunzînd apelului muncitorimii mondiale care chema la solidarizare cu revoluția rusă, grupările muncitorești din țara noastră — printre care și cercul „Romînia muncitoare", convoacă pentru 24 ianuarie 1905 în sala Băilor Eforie o mare întrunire publică de solidarizare cu revoluția rusă.

Odată cu întrunirea de la Eforie apare numărul unic al gazetei intitulate „Jos despotizmul!" Mii de muncitori răspund chemării participînd cu însuflețire la adunare. Cu toate încercările poliției de a împiedica ținerea adunării, ea a avut loc.

„De pretutindeni se aude astăzi tunînd un glas formidabil: Jos țarismul! In această măreață și spontană manifestare ne unim și protestăm și noi alături de toată lumea civilizată împotriva ororilor care au făcut din ziua de 9 ianuarie o zi de rușine și de doliu" — se spunea în manifestul adunării prin care muncitorii Capitalei își exprimau solidaritatea cu poporul rus.

Întrunirea s-a încheiat prin votarea unei moțiuni care înfiera crimele săvîrșite de țarism în „duminica sîngeroasă" și care saluta pe bravii luptători ruși care și-au jertfit viața pentru libertatea popoarelor.

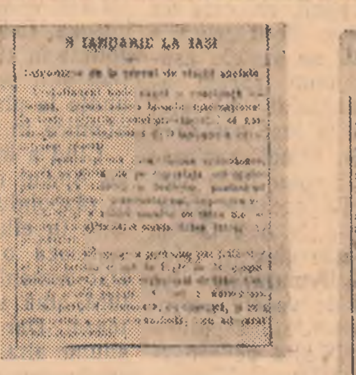
> „...In această deșteptare a unor mase populare colosale la conștiința politică și la lupta revoluționară constă importanța istorică a zilei de 22 ianuarie 1905".
>
> „...Educația revoluționară a proletariatului a înaintat într-o singură zi atîta cît n-ar fi putut progresa în luni și în ani de viață cenușie, cotidiană, asuprită".
>
> V. I. LENIN

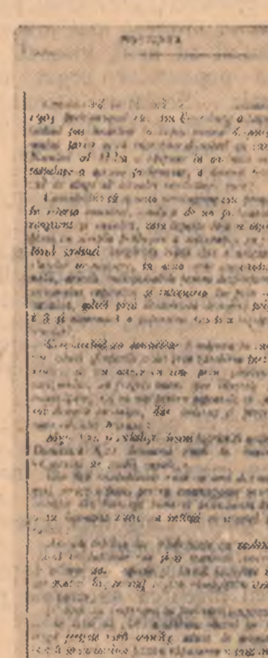
Ecoul primei revoluții ruse de la 1905 s-a resimțit puternic în țara noastră în anii care au urmat.

Cu prilejul împlinirii unui an de la „duminica sîngeroasă" au avut loc atît în Capitală, cît și în principalele orașe din țară, mitinguri muncitorești de solidaritate cu lupta proletariatului rus.

În cadrul întrunirii de la Iași organizată de Cercul de studii sociale s-a vorbit despre revoluția rusă și cauzele ei.

În moțiunea adoptată la întrunire (reprodusă în facsimilul alăturat) se spune:

„Considerînd că în ziua de 9 (22) ianuarie 1905 proletariatul rus din Petersburg a făcut întîiul pas hotărîtor în lupta contra despotismului țarist și că îngrozitorul măcel cu care Neculai al II-lea a răspuns la pacinica interpelare a acestui proletariat, a devenit botezul de sînge al actualei revoluțiuni ruse;

...Considerînd că oricare ar fi măsura în care vor isbuti sforțările eroice prin zdrobirea țarismului, ele vor aduce cu sine, prin zdrobirea țarismului, un progres imens spre libertate și emancipare, nu numai pentru popoarele ce zac sub domnia cnutului, dar indirect și pentru toate celelalte popoare;

Muncitorii și socialiștii ieșeni întruniți astăzi duminică 8 (21) ianuarie 1906 în localul „Cercului de studii sociale;

Glorifică revoluțiunea rusă ca una din cele mai uriașe acțiuni pentru emanciparea muncitorilor din întreaga lume și procesiunea din 9 (22) ianuarie 1905 ca întîiul ei semnal de război;

Afirmă deplina lor solidaritate cu proletariatul revoluționar rus și îi transmit cuvinte de adîncă admirațiune și fermă încredere în apropiatul lui triumf contra rămășițelor tiraniei țariste;...

Trăiască revoluțiunea rusă!

Trăiască social-democrația rusă!

PAGINI GLORIOASE...

De la acea „duminică sîngeroasă" a lui ianuarie 1905 au trecut 50 de ani. Anii au trecut. Dar istoria a înregistrat pentru vecie „duminica sîngeroasă".

Să răsfoim filele istoriei acelor timpuri. În Rusia se cocea revoluția. Poporul obidit nu mai putea răbda autocrația țaristă, exploatarea barbară. În ianuarie 1904 a izbucnit războiul ruso-japonez. Rusia țaristă căuta să evite revoluția pe calea bine cunoscută a războiului. Guvernul țarist socotea că războiul îi va ajuta să-și întărească situația politică, să canalizeze nemulțumirile maselor. Dar războiul a zdruncinat și mai mult regimul țarist, a dezvăluit cu putere putreziciunea absolutismului, a accelerat revoluția. Din sîngele poporului rus, vărsat pentru o cauză care nu era a lui, capitaliștii și moșierii scoteau profituri uriașe. Suferințele maselor erau de nedescris. Foametea făcea ravagii. Răbdarea poporului se apropia de sfîrșit. Masele treceau la acțiune. În decembrie 1904 a avut loc la Baku o mare grevă, bine organizată și încununată de succes. La 3 ianuarie 1905 administrația uzinelor Putilov din Petersburg concedie 4 muncitori. A doua zi, în semn de solidaritate cu cei concediați, s-au pus în grevă 12 mii de muncitori de la această uzină. Muncitorilor de la uzinele Putilov li s-au alăturat muncitorii de la alte întreprinderi din Petersburg. La 8 ianuarie greva devenise generală cuprinzînd 150 mii de muncitori.

Apropierea revoluției constrîngea guvernul țarist să recurgă la orice mijloace pentru a-i împiedica pe muncitori să ia parte la lupta politică. Încă din 1904 Ohrana (poliția țaristă) crease cu ajutorul provocatorului popa Gapon o organizație printre muncitori denumită „Reuniunea muncitorilor ruși din fabrici și uzine" organizație care căuta să înăbușe acțiunile revoluționare ale oamenilor muncii. Cînd greva muncitorilor din Petersburg deveni generală, popa Gapon propuse un plan provocator care avea menirea să-i abată pe oamenii muncii de la lupta lor revoluționară. El a propus să se întocmească o petiție către țar în numele muncitorilor din Petersburg și să se îndrepte cu toții la 9 (22) ianuarie spre palatul țarului spre a o preda. Planul acesta era cunoscut Ohranei și era aprobat de aceasta. Guvernul hotărîse să organizeze împușcarea în masă a muncitorilor și să înăbușe în sîngele lor mișcarea revoluționară crescîndă. Popa Gapon umbla prin sectoarele muncitorești și-i înșela pe muncitori: „Țarul este milos, el se va arăta poporului și-i va soluționa cererile din petiție". Sub influența muncitorilor bolșevici au fost introduse în petiție revendicări politice: libertatea cuvîntului și a presei, libertatea asociațiilor muncitorești, convocarea unei adunări constituante, 8 ore de muncă și pămînt țăranilor. Citind numai cîteva fraze din petiție îți dai seama de situația exasperantă, întunecată în care se zbăteau oamenii muncii. „Noi, muncitorii din orașul Petersburg, femeile noastre, copiii și părinții noștri bătrîni și neputincioși, am venit la tine, stăpînul nostru, să căutăm adevăr și apărare. Am sărăcit de tot, sîntem asupriți, sîntem împovărați de muncă peste puterile noastre, sîntem batjocoriți, nu sîntem socotiți oameni... Am tot răbdat, dar sîntem împinși din ce în ce mai mult în prăpastia mizeriei, a lipsei de drepturi și a ignoranței; despotismul și samavolnicia ne sugrumă... Am ajuns la capătul răbdării. A sosit pentru noi clipa grozavă cînd moartea e mai bună decît să continuăm a îndura chinuri insuportabile". Astfel glăsuia petiția muncitorilor trimisă țarului. La întrunirile preliminare acțiunii, bolșevicii căutau să-i convingă pe muncitori că libertatea nu se cerșește prin cereri adresate țarului, ci se cucerește prin luptă. Bolșevicii preveneau pe muncitori că o să se tragă în ei, dar n-au putut opri cortegiul cu prapuri și cruci, care se îndrepta spre palatul țarului în dimineața geroasă a „duminicii sîngeroase". Mulți muncitori aveau încă încredere în țar.

140.000 de oameni mergeau în convoi la țarul Nicolae ca să li se facă dreptate.

Peste 1000 de morți și 2000 de răniți a fost rezultatul acestei manifestații pașnice. Poliția și armata țaristă au tras în muncitori. Dar odată cu muncitorii uciși a fost ucisă și credința maselor muncitoare că ar putea cumva dobîndi libertatea fără luptă, prin cereri, prin petiții.

În ziua de 9 (22) ianuarie 1905 muncitorimea a primit o lecție importantă pentru războiul civil. Educația revoluționară a proletariatului — spunea Lenin referindu-se la „duminica sîngeroasă" — a înaintat într-o singură zi atîta cît n-ar fi putut progresa în luni și în ani de viață cenușie, cotidiană, asuprită. Lenin a arătat că importanța istorică a zilei de 9 (22) ianuarie 1905 constă tocmai în deșteptarea unor largi mase populare la lupta revoluționară.

Evenimentele sîngeroase i-au clarificat și pe acei care își mai făceau iluzii în „bunătatea" și „dreptatea" țarului. Ura împotriva absolutismului a crescut năvalnică. În manifestele lor bolșevicii îndemnau: „La arme tovarăși!" — și muncitorii se înarmau. În seara „duminicii sîngeroase" se și ridicaseră baricade în cartierele muncitorești ale Petersburgului. Pe străzi aveau loc încăierări cu poliția. Nu era oraș în care muncitorii să nu fi făcut grevă și să nu fi formulat revendicări politice. Masele ieșeau în stradă cu lozinca: „Jos absolutismul". Numărul greviștilor a ajuns în cîteva zile la 440.000. Într-o singură lună intrară în grevă mai mulți muncitori decît în întreg deceniul precedent. În Rusia începu revoluția burghezo-democratică. Era începutul marilor mișcări revoluționare care au frămîntat imperiul țarist pînă în 1907, care au clătinat țarismul, l-au slăbit și l-au șubrezit și mai mult.

În februarie 1905 a apărut articolul lui Lenin „Sarcini noi și forțe noi" în care e formulată pentru prima dată lozinca strategică de bază a bolșevismului în revoluția burghezo-democratică: dictatura revoluționar-democratică a proletariatului și a țărănimii. Pentru a elabora tactica partidului clasei muncitoare în revoluție, bolșevicii au convocat în aprilie 1905 la Londra cel de al III-lea Congres al P.M.S.D.R. (Partidul Muncitoresc Social Democrat din Rusia). Atît în rezoluțiile Congresului, cît și în cartea de importanță istorică a lui Lenin „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică" publicată în iulie 1905, se dă o fundamentare generală a tacticii bolșevice lămurindu-se problema caracterului și forțelor motrice ale revoluției ruse. Revoluția rusă din 1905 era prima revoluție burghezo-democratică din epoca imperialismului. Principala ei sarcină era desființarea autocrației și a temeliei ei economice, proprietatea moșierească. Lozincile ei erau: republică democratică, confiscarea tuturor pămînturilor moșierești și predarea lor în folosința țăranilor, precum și instituirea zilei de muncă de 8 ore. Revoluția burghezo-democratică rusă din anul 1905 se deosebește fundamental de toate revoluțiile burgheze din Europa. Acolo conducătorul revoluției fusese burghezia. Dimpotrivă, în Rusia, forțele motrice ale revoluției burghezo-democratice au fost proletariatul și țărănimea. Conducătorul revoluției era proletariatul. Țărănimea era aliatul proletariatului deoarece numai acesta putea ajuta țărănimea să rezolve pe cale revoluționară problema agrară. Burghezia Rusiei era contra-revoluționară; ea se temea de proletariat și tindea să se înțeleagă cu țarismul pe seama limitării drepturilor politice și știrbirii intereselor economice ale muncitorilor și țăranilor. Era necesar ca burghezia să fie izolată de masele țărănești. Lenin arăta că după ce va răsturna țarismul, proletariatul nu se va mărgini la victoria obținută, ci o va folosi pentru a trece neîntîrziat, împreună cu țărănimea săracă, la revoluția socialistă.

Lupta revoluționară a proletariatului rus a luat un caracter mereu mai ascuțit. La 11 ianuarie 1905 au început grevele la Moscova. De la Moscova ele s-au extins în regiunile industriei textile, ținutul Moscovei și regiunea Ivanovo. Grevele de protest au cuprins de asemenea Polonia, Finlanda, Ucraina, Caucazul și Siberia.

Odată cu declararea grevelor de protest muncitorii prezentau și revendicări economice. Îmbinarea revendicărilor economice cu cele politice dădea grevelor o forță uriașă.

Evenimentele sîngeroase de la 9 ianuarie au provocat indignarea oamenilor muncii și în celelalte țări ale Europei. Muncitorii de la Paris, Londra, Viena și Bruxelles au organizat manifestații în fața clădirilor ambasadelor țariste sub lozinca: „Jos țarismul! Jos asasinii! Trăiască revoluția!" Muncitorii din Franța și Italia le-au trimis muncitorilor ruși salutul lor frățesc și le-au făgăduit ajutor.

În Rusia grevele s-au succedat fără întrerupere în tot timpul primăverii, verii și al toamnei lui 1905, luînd proporțiile unor uriașe greve politice ale maselor. Un caracter deosebit de îndîrjit l-a avut greva muncitorilor textiliști de la Ivanovo-Voznesensc care a durat 2 luni și jumătate. În cursul acestei greve muncitorii au creat Sovietul împuterniciților care a fost de fapt unul din primele soviete de deputați ai muncitorilor, forma embrionară a statului proletar socialist.

Sub influența directă a grevelor muncitorești, începură tulburările țărănești. O mișcare țărănească de mase cuprinse întreaga țară. Țăranii distrugeau gospodăriile moșierești, ocupau fînețele și pășunile, intrau cu plugurile în pămînturile moșierilor. În majoritatea cazurilor aceste acțiuni aveau un caracter neorganizat, spontan. În iunie 1905 a izbucnit răscoala de pe crucișătorul „Potemkin". Era prima oară cînd o mare unitate militară a țarismului trecea de partea revoluției. În octombrie 1905 s-a desfășurat greva politică generală pe întreaga Rusie care a cuprins peste un milion de muncitori și a demonstrat strălucit forța proletariatului. Muncitorii s-au convins însă că numai prin luptă grevistă, fără insurecție armată, nu vor putea doborî țarismul. În numeroase localități greva generală s-a transformat în insurecție armată. La 9 decembrie 1905 Moscova se acoperi de baricade. Zile în șir muncitorii moscoviți concentrați în cartierul muncitoresc Presnia s-au apărat eroic împotriva detașamentelor militare țariste. Insurecția din decembrie s-a terminat printr-o înfrîngere. Insurecția a fost punctul culminant al avîntului revoluției. După înfrîngerea ei revoluția a decăzut treptat. Așa cum a arătat V. I. Lenin, principala cauză a înfrîngerii revoluției din 1905 a fost lipsa unei alianțe trainice între muncitori și țărani. Țăranii nu înțelegeau încă destul de bine că țarul, burghezia și moșierii formează o singură bandă și că singurul aliat credincios al țărănimii și conducătorul ei este clasa muncitoare. Armata care în majoritatea ei era formată din țărani nu trecuse încă de partea răsculaților și în cea mai mare parte a ei ajutase țarismul să înăbușe revoluția. Chiar țăranii, care s-au bătut cu arma în mînă împotriva moșierilor și a țarismului, acționau în mod insuficient de conștient și prea puțin organizat. Nici muncitorii n-au acționat unitar. În rîndurile partidului clasei muncitoare lipsea unitatea și închegarea necesară pentru victoria revoluției. La început partidul a fost împărțit în două fracțiuni care apoi s-au unit în mod formal. Bolșevicii realizau o linie revoluționară consecventă, dar menșevicii mai aveau o influență nefastă în rîndurile unei anumite părți a muncitorilor și frînau dezvoltarea revoluției. Așadar, în prima revoluție rusă nu s-au contopit încă într-un singur curent unitar muncitorii, țăranii și soldații.

Revoluția din 1905-1907 a fost înfrîntă. Dar „duminica sîngeroasă" și mărețele lupte revoluționare care i-au urmat au săpat adînc în răbojul istoriei. Prima revoluție rusă a fost o măreață școală de luptă politică pentru muncitorii și țăranii din Rusia. Ea a trezit la viață politică masele de milioane ale oamenilor muncii. Ea a arătat că numai clasa muncitoare poate fi conducător al revoluției burghezo-democratice, că numai clasa muncitoare poate să ducă revoluția pînă la capăt și să deschidă calea ce duce la socialism. Masele au acumulat o experiență uriașă în folosirea grevei generale și a insurecției armate, la care au recurs în lupta lor de mai tîrziu, învingătoare în octombrie 1917. Iată de ce revoluția din 1905 apare ca o repetiție generală a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Mare este și importanța internațională a revoluției ruse din 1905. Sub influența directă a primei revoluții ruse s-a desfășurat lupta politică din Austria (octombrie 1905), Germania (ianuarie 1906), Franța (mai 1906), din Asia (revoluția din Persia, Turcia și China). Din experiența primei Revoluții ruse din 1905 au învățat și învață milioane de muncitori și țărani din lumea întreagă.

O puternică influență a exercitat revoluția rusă din 1905 asupra mișcării muncitorești din țara noastră, care a trecut atunci la reorganizare pe o bază mai temeinică, mai largă. În februarie 1905 se înființează astfel primul sindicat muncitoresc din Romînia. Iau apoi ființă 50 de sindicate în scurt timp. Sindicatele organizează și conduc acțiuni, întruniri, greve și demonstrații pentru libertatea de organizare și întrunire, pentru limitarea zilei de muncă.

Impulsul revoluției ruse din 1905 a aprins vîlvătaia marilor răscoale țărănești din 1907. Ecourile luptei țăranilor ruși au stimulat dorința țărănimii noastre de a lupta împotriva jugului moșieresc.

...Au trecut 50 de ani de la „duminica sîngeroasă" de la duminica aceea de ianuarie a lui 1905. Dar amintirea acestui eveniment, amintirea și învățămintele primei revoluții ruse sînt mereu vii, așa cum viu va rămîne mereu eroismul muncitorimii ruse care a sîngerat pe baricadele luptei de eliberare a celor ce muncesc, care a știut mai tîrziu să doboare pentru prima oară în istoria omenirii dominația exploatatorilor făurind primul stat socialist din lume al muncitorilor și țăranilor.

EM. RUCAR

Spartachiada de iarnă a satelor

Tinerii țărani muncitori la sport

Tinerii țărani muncitori din raionul Gheorghieni au primit cu multă însuflețire vestea organizării Spartachiadei de iarnă a satelor. Încă nici nu luase ființă comisia de organizare raională și zeci de telefoane ne vesteau la comitetul raional U.T.M. dorința tinerilor de a participa în număr cît mai mare la această importantă competiție rezervată tinerilor din mediul sătesc.

Pentru succesul etapei pe comune a Spartachiadei, pe baza instrucțiunilor primite, noi am trecut la constituirea comisiei de organizare după care, imediat, membrii comisiei s-au deplasat în raion pentru a ajuta la formarea comisiilor comunale.

În același timp s-au stabilit centrele de comună unde se vor desfășura întrecerile etapei a II-a la schi, șah și săniuțe. Comunele Ditrău, Voșlobeni, Valea Strîmbă și Ciumani formează cele 4 centre din raion unde vor avea loc competițiile. Paralel cu aceasta, în fiecare comună au fost formate comisiile de organizare.

Un rol însemnat l-au avut în această direcție organizațiile de bază U.T.M. Trebuie arătat că utemiștii din raionul nostru au muncit cu entuziasm pentru a asigura primei etape — etapa pe comune — o bună desfășurare. În comunele Remetea, Joseni, Suseni, Valea Strîmbă și altele, nenumărați tineri au muncit cu entuziasm pentru confecționarea prin mijloace locale a schiurilor, pieselor de șah, săniuțelor.

În toate comunele din raion tinerii sportivi, în strînsă colaborare cu colectivele sportive ale asociației „Recolta" și cu membrii comisiilor de organizare a Spartachiadei au difuzat și afișat în locuri vizibile numeroase afișe în limbile romînă și maghiară. Pe lîngă aceasta, s-a luat hotărîrea ca și aci, la Gheorghieni, să se utilizeze toate mijloacele pentru a populariza competiția, pentru a atrage în întreceri un număr cît mai mare de țărani muncitori. Astfel, în fiecare sîmbătă, aci la oraș fiind zi de tîrg, vin numeroși tineri țărani muncitori din comunele raionului pentru a-și desface produsele. Se folosește cu acest prilej stația de radioamplificare, prin care tinerii află numeroase amănunte în legătură cu organizarea Spartachiadei.

În cadrul organizațiilor de bază U.T.M. din fiecare comună s-au organizat consfătuiri cu utemiștii și tinerii, prelucrîndu-se regulamentul Spartachiadei de iarnă a satelor.

Alături de comitetele organizațiilor de bază U.T.M. învățătorii, directorii căminelor culturale, membrii colectivelor sportive ale asociației „Recolta" au depus multă muncă pentru popularizarea competiției, pentru ca în ziua începerii întrecerilor totul să fie pus la punct.

Tinerii sportivi din comunele raionului nostru au așteptat cu nerăbdare începerea concursurilor de schi, șah și săniuțe. Pentru aceasta ei s-au pregătit intens. În numeroase comune: Valea Strîmbă, Joseni, Lăzarea etc., cei mai mulți dintre tinerii care s-au aliniat la startul primelor întreceri din cadrul Spartachiadei de iarnă a satelor au folosit materiale tehnice (schiuri, săniuțe, piese de șah) confecționate de ei înșiși.

În general, pînă nu de mult, numărul șahiștilor din raionul nostru era foarte redus. La vestea organizării concursurilor de șah din cadrul Spartachiadei, numeroși tineri țărani muncitori au început să învețe cu interes jocul de șah. Așa s-a făcut că în prezent numărul șahiștilor din raionul nostru a crescut la peste 1.000. Aceștia participă acum cu succes la întreceri.

Datorită faptului că am respectat întru totul regulamentul Spartachiadei și am folosit mijloace variate de popularizare și mobilizare a tinerilor din comunele și satele raionului nostru, în prezent la întrecerile de schi și săniuțe iau parte peste 2.400 de tineri țărani muncitori.

LADISLAU ȘAMU
secretar al comitetului raional U.T.M.-Gheorghieni

Examene pe scenă

De-a lungul coridoarelor lungi, lungi de tot — uși multe și mute, groase de-o palmă.

Din loc în loc, tineri discută în șoaptă. Clădirea pare o casă a liniștei.

Deodată, tresari: dindărătul unei uși țîșnește un țipăt: „Destul, m-am săturat. De trei sute de ani aud același lucru. M-am săturat — am spus satană!"

Intrigat, vrei să apeși clanța. Te oprește un anunț mic. „Nu intrați. Se repetă „Tragedia optimistă" a lui Vsevolod Vișnevski".

Mai mergi pe coridor și din spatele unei alte uși îți descifrezi murmure: Ștefăniță Vodă îl înfruntă năprasnic pe boieri. Și mai încolo, alte voci răzbat vagi: Horațiu sau Spiridon Biserică, Romeo, Agamemnon Dandanache...

Institutul de artă teatrală și cinematografică din București trăiește sub semnul unei munci încordate: perioada colocviilor și a examenelor.

Clădirea cenușie adăpostește dincolo de ușile masive cîteva sute de studenți plini de o tinerețe năvalnică. Intrați în sala „Molière" sau „Moscvin" împreună cu studentul tăcut de pe coridor și o să-l vedeți, odată suit pe scena minusculă, luminat de mii de wați ai reflectoarelor, cum prinde o viață nouă, deosebită. Are alte mișcări, alte sclipiri de ochi, îi ghicești alte gînduri. El nu mai e Cozarici sau Buleandră din anul III, ci Voitan sau Gorun din „Drumul soarelui", pentru ca peste două ore să te emoționeze în personaje vii din „Tragedia optimistă" sau din „Noaptea regilor" de Shakespeare. Draga Mihai, Rodica Tapalaga, Victor Rebengiuc, Mircea Albulescu și mulți alții ca ei se vădesc printre perdelele albastre ale scenei a fi făpturi noi, ale căror complexe sentimente omenești încearcă să le redea cît mai expresiv.

Dar asta nu prin vreun har picat din cer, ci printr-o muncă îndîrjită, riguroasă ca în orice altă facultate. Cîtă muncă a cheltuit studentul ajutat de maeștrii săi pentru a-și dezvolta aptitudinile artistice, pentru a găsi gestul, exprimarea sau atitudinea nimerită într-un rol, pentru a trăi clipa minunată care marchează nașterea personajului căutat!

Pînă acum, rezultatele colocviilor și examenelor au dovedit că în Institut sînt mulți studenți care muncesc cu sîrguință. Adunînd calificativele la examene ale studenților anului IV regie de teatru, nu găsești decît doi „bine", restul numai „foarte bine". Dar cîte ore de studiu se ascund sub acest simplu rezultat. De exemplu tovarășul Eugen Șerban de la catedra de Economie politică e foarte mulțumit de răspunsurile pe care le-au dat în examen studenții Ileana Pop, Cristina Tacoi, Al. Matei și E. Antohi care au învățat cu seriozitate la mai toate materiile.

În general, munca în colectiv e larg folosită. Dacă specificul artei actoricești e tocmai strădania colectivă de a închega spectacolul, educația dată de profesori, îndrumările organizației de partid și de U.T.M. au contribuit mai mult ca studenții să înțeleagă avantajele muncii în colectiv.

Și asta nu e întîmplător. În general, atunci cînd studenții ajung să împletească strîns studiile teoretice cu munca scenică și activitatea obștească, rezultatele se dovedesc a fi cele mai bune. Nu ne referim aci numai la studenți evidențiați în cadrul a diverse clase — ca N. Motric, C. Brașoveanu, V. Grama, Flavia Buref, ci chiar la un grup întreg — cum ar fi de pildă anul III actorie, catedra profesorului Nicolae Bălțățeanu, artist al poporului. Îi cunoști pe studenți de la munca voluntară pentru renovarea institutului, din lecturile de „Jubileul" de Cehov pe scenele sălilor sau ale întreprinderilor; unde întrețin de asemenea o însemnată parte a pregătirii lor și în cadrul Ansamblului artistic al U.T.M.

Am asistat la colocviul de actorie al acestei grupe.

Te-ai obișnuit să vezi doar pe scenele marilor noastre teatre pe cei pe care azi îi vezi în sală; printre membrii comisiei sînt artiști ai poporului și mulți artiști emeriți... La ora zece precis, decanul facultății de actorie, A. Pop Marțian, deschide examinarea. Se trage cortina de catifea albastră. Pe scenă, studenții actori desfășoară larg suflul lumii noi în cadrul actului I al piesei „În pragul vieții" de Ana Novac. Privești jocul lor, privești fețele membrilor comisiei. Un examen e singura ocazie cînd maeștrii scenei noastre se străduiesc să nu-și trădeze sentimentele prin expresivitatea feței. Surprinzi totuși că îi emoționează interpretarea sobră, simplă, a studentei Nica Elena, care reușește să contureze personajul interpretat, deși are un text sub cerințele respective. Te prinde personajul Andei Vereștii și omenescul adînc pe care-l dezvăluie Constantin Rauțchi.

O nouă pauză de cîteva minute care înseamnă un zbor cu cîteva secole în urmă. Sîntem pe timpurile Ioanei d'Arc. O recunoaștem în luminoasa tălmăcire scenică a Sandei Băncilă. Colocviul s-a dat în haine de oraș obișnuite; dar elementele de măiestrie pe care și le-au însușit actorii studenți îi ajută să-și prezinte cît mai autentic personajul și epoca în care se petrece acțiunea.

Te uiți cu drag la toți studenții clasei și îți amintești cum erau acum trei ani. Mulți năpădiți de bălăriile deprinderilor cabotine — cum era Mircea Constantinescu-Govora, sau manifestau stîngăcie scenică — cum era Victor Cimbru, sau aveau un scăzut nivel cultural — ca studentul Rauțchi. Îi compari cu nivelul la care au ajuns azi, pe studenții anului III actorie, pe studenții institutului, și îți sună în minte o replică din piesa „În pragul vieții":

„În sufletul omului sănătos, talentul încolțește firesc, ca iarba în pămînt. Numai că iarba crește de la sine, pe cînd talentul trebuie plivit, îngrijit..."

Corespondent
MIHAI DIMIU

Cu dalta și ciocanul

„Pasiuni"

— Să mai vie una mică — grăi puțin supărat tovarășul director Onu.

— Da, vineeee.

— Da' — tot din aia — știi... Și cu niște mici.

— Înțeles!

— Numai p-asta și gata. Mă duc puțin pe la școală... Profesorii... Elevii... Hîc... Aoleu, mă pomenește, hîc... cineva. Gata, plec... Phiii, da — repede s-a mai întunecat afară...

★

Fără îndoială că v-ați dat seama că această scenă se petrece într-un restaurant. Și cine este acest mare solicitator al unor „mici" de acest fel. Să vi-l prezentăm. Este tovarășul Onu Nicolae, directorul Școlii elementare de 7 ani din comuna Telciu, raionul Năsăud.

Tov. Onu Nicolae, adept al lui Bachus, îi dedică acestui zeu aproape tot timpul. Cît se ocupă de școală, de elevi și de îndrumarea învățătorilor, socotiți și dumneavoastră! Rare sînt momentele cînd tov. Onu poate fi găsit în școală.

Ne miră că nimeni dintre cei competenți să se întrebe, nu și-au pus întrebarea:

— Constituie tovarășul Onu Nicolae un exemplu în această direcție? Și dacă nu, atunci de ce nu se iau măsuri?

★

In vreme ce pe director îl pasionează băuturica, unor profesori le place în mod deosebit să bată elevii. De... Fiecare cu „pasiunile" lui.

Vă veți mira poate: mai există și astăzi cadre didactice care recurg la asemenea „metode" pedagogice?

Astfel de oameni îi puteți găsi, de pildă, tot la Școala elementară din comuna Telciu. Un asemenea caz este profesorul Tîrnăveanu Dumitru. Cînd este nervos, și acest lucru se petrece destul de des, apoi să te păzești, că-i prăpăd mare!

Și profesorii Neagoș N. și Săliște E., obișnuiesc să bată elevii, sau să „mîngîie urechile".

Ei pretind că „îi scutură nițel" pe elevi.

Dar fiindcă veni vorba de scuturat, credem că ar fi bine ca secția de învățămînt a sfatului popular raional Năsăud să-i scuture în așa fel pe toți cei vinovați, încît, dacă nu se lasă de obiceiuri, să zboare cît mai departe de învățămîntul nostru.

Corespondent
A. PLENICEANU

Noi utilaje în fabricile noastre

Producția de utilaj și instalații complexe pentru întreprinderile textile, de încălțăminte și tricotaje, pentru cele producătoare de conserve, de pîine, zahăr și spirt acoperă în mare măsură necesitățile de dezvoltare ale industriei alimentare și ușoare. Diversele ramuri ale industriei alimentare ca cea a pîinii, conservelor, uleiului, spirtului, zahărului și altele, au primit anul trecut cu 23,6 la sută mai multe utilaje și instalații ca în anul 1953. Fabricile de pîine, de paste făinoase și de biscuiți au primit în anul 1954 un însemnat număr de malaxoare, de cuptoare mecanice, uscătoare pentru paste făinoase. Baza tehnică a fabricilor de conserve și a celor de ulei a fost mărită prin instalarea de noi cazane duplicate pentru sos tomat, noi autoclave, dulapuri pentru aburirea peștelui, prăjitoare, curățitoare pentru semințe de floarea soarelui.

Un mare număr de ringuri, laminoare, flaiere, carde, războaie automate de țesut au primit anul trecut filaturile și țesătoriile.

Trecerea la comerțul desfășurat a impus lărgirea capacității de producție a întreprinderilor industriei ușoare și alimentare, principale producătoare de bunuri de larg consum. În acest an, întreprinderile aparținînd Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini vor produce pentru industria alimentară cu 154 la sută mai mult utilaj decît în anul 1953. Pentru filaturi și țesătorii, pentru fabricile de tricotaje și de confecții, pentru cele de încălțăminte vor fi produse în cursul acestui an cu 286 la sută mai multe mijloace de producție față de anul 1953.

Calea spre unificarea pașnică a Germaniei

Declarația guvernului R. D. Germane

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

În legătură cu declarația guvernului sovietic în problema germană, Consiliul de Miniștri al Republicii Democrate Germane a dat publicității următoarea declarație: „Consiliul de Miniștri al Republicii Democrate Germane a discutat în ședința sa din 20 ianuarie declarația din 15 ianuarie 1955 a guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste în problema germană.

Consiliul de Miniștri salută declarația guvernului sovietic care corespunde în întregime punctului de vedere și năzuințelor guvernului Republicii Democrate Germane și intereselor întregului popor german. Consiliul de Miniștri subliniază cu toată tăria că alegeri libere pe întreaga Germanie sînt de o importanță hotărîtoare pentru reunificarea Germaniei și încheierea tratatului de pace. Consiliul de Miniștri este gata în orice clipă să înceapă tratativele propuse de el în repetate rînduri cu privire la elaborarea unei legi electorale pentru întreaga Germanie și subliniază necesitatea de a începe neîntîrziat asemenea tratative înainte ca ele să devină lipsite de obiect ca urmare a ratificării acordurilor de la Paris. Pentru a înlătura cu hotărîre toate dificultățile care împiedică realizarea unui acord în ce privește pregătirea și ținerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie, Consiliul de Miniștri declară în modul cel mai limpede că este de acord cu propunerea Guvernului Sovietic cu privire la instituirea unui control internațional asupra ținerii unor alegeri pe întreaga Germanie. Afirmația că o înțelegere în acest sens ar fi cu neputință nu corespunde realității, deoarece poporul german trebuie să hotărască el însuși în condiții de deplină libertate problema orînduirii de stat a unei Germanii reunificate.

Această poziție a Consiliului de Miniștri este determinată de năzuința de a folosi toate posibilitățile pentru reunificarea pașnică a Germaniei înainte ca acordurile de la Paris să fie ratificate.

Aceasta este calea pașnică și democratică care duce la reunificarea Germaniei. Consiliul de Miniștri declară însă cu toată tăria că ratificarea acordurilor de la Paris va bara calea spre reunificarea pașnică a Germaniei.

Afirmația guvernului vest-german că și după ratificarea acordurilor de la Paris vor fi posibile tratative cu privire la reunificarea Germaniei, constituie o dezorientare grosolană a opiniei publice, ceea ce duce la o soluție greșită, fatală pentru Germania. Dacă guvernul vest-german va continua politica acordurilor de la Paris și va respinge propunerea Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane cu privire la realizarea cît mai grabnică a unui acord asupra ținerii unor alegeri libere pe întreaga Germanie el va obliga prin aceasta Republica Democrată Germană să discute și să pregătească măsuri extraordinare în spiritul hotărîrilor Conferinței de la Moscova și în baza relațiilor sale de prietenie cu Uniunea Sovietică.

Întreaga răspundere pentru împiedicarea realizării unui acord cu privire la ținerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie și la reunificarea pașnică a Germaniei va reveni acelora care vor ratifica acordurile de la Paris. Orice om din Germania trebuie să vadă și să știe limpede: „Republica Democrată Germană face acum și va face și în viitor totul pentru a apăra și garanta interesele naționale ale poporului german".

Interesul deosebit manifestat în Germania occidentală față de declarația sovietică

BERLIN 21 (Agerpres). — Din Germania occidentală sosesc zilnic noi informații oglindind ecoul deosebit de puternic pe care l-a avut declarația sovietică din 15 ianuarie în legătură cu măsurile concrete de rezolvare pe cale pașnică a problemei germane.

Corespondentul din Bonn al agenției Reuter relatează că observatorii politici de cele mai variate opinii își exprimă părerea că „propunerile sovietice pot fi atrăgătoare pentru anumite cercuri politice și industriale care consideră că Germania occidentală trebuie să dispună de libertatea de a-și apăra viitorul printr-un contact direct cu Răsăritul". Corespondentul precizează că este vorba în primul rînd de reprezentanții industriilor ale căror produse găsesc din ce în ce mai puține piețe de desfacere în Apus, și care au nevoie de comerțul cu țările lagărului democratic. Acești industriași socotesc că „comerțul german este cel care va beneficia în primul rînd de stabilirea unor relații normale cu țările comuniste".

Ziarul vest-german „Der Mittag", ocupîndu-se de chestiunea tratativelor în problema reunificării Germaniei, scrie: „Este limpede că dacă trebuie să se năzuiască cu toată tăria la reunificare, aceasta poate fi realizată numai printr-o apropiere de Uniunea Sovietică. Cîndva trebuie să se producă deci această orientare spre Răsărit".

Alți comentatori ai ziarelor germane semnalează confuzia provocată în rîndul partidelor din coaliția guvernamentală din cauza divergențelor ivite între poziția oficială a conducătorilor și părerile exprimate de diferiți membri ai unor partide ca Uniunea creștin-democrată și partidul liber democrat.

In această privință, „Neue Rhein Zeitung" relatează că „unele cercuri ale Uniunii creștin-democrate consideră că prima reacție a guvernului federal față de nota sovietică nu este justă. Ele arată că trebuie începute tratative cu Uniunea Sovietică".

Amînarea examinării acordurilor de la Paris în Bundestag

BONN 21 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 20 ianuarie, consiliul decanilor de vîrstă al Bundestagului a hotărît să amîne pentru 24 februarie a doua citire a acordurilor de la Paris în Bundestag, care fusese fixată pentru 9, 10 și 11 februarie. Data celei de a treia citiri n-a fost încă stabilită.

Consiliul decanilor de vîrstă al Bundestagului a fost nevoit să amîne a doua citire a acordurilor de la Paris în urma creșterii împotrivirii populației vest-germane față de aceste acorduri. Inițial, guvernul ceruse ca cea de a doua citire să aibă loc la 20 ianuarie.

Semnarea unui acord cu privire la schimbul de mărfuri între R.D.Germană și Germania occidentală

BERLIN 21 (Agerpres). — Ziarele berlineze au publicat la 20 ianuarie o știre cu privire la semnarea la 19 ianuarie la Berlin a unui acord între delegații ale Republicii Democrate Germane și Germania occidentală cu privire la lista mărfurilor pentru comerțul intergerman pe anul 1955.

În știre se arată că hotărîrea de a spori volumul comerțului intergerman a fost adoptată în legătură cu cererile de a se extinde comerțul între apus și răsărit și în special comerțul intergerman formulate tot mai insistent în ultimele luni de către cercurile economice vest-germane. Se subliniază de asemenea că menținerea în Germania occidentală a sistemului potrivit căruia tranzacțiile comerciale ale firmelor vest-germane trebuie să fie autorizate de autoritățile de la Bonn, sistem introdus în conformitate cu politica americană a embargoului, continuă să rămînă o piedică serioasă în calea dezvoltării comerțului intergerman.

Referindu-se la semnarea acordului amintit, ziarul „Berliner Zeitung" subliniază că acest acord prevede aproape o dublare a volumului comerțului dintre R.D. Germană și Germania occidentală în comparație cu anul 1954. În felul acesta, în 1955 volumul comerțului intergerman va atinge cel mai înalt nivel realizat în perioada de după război.

CRONICA FILMULUI

„...Și Ilie face sport"

E îmbucurătoare străduința Studioului „București" de a crea mereu mai multe filme artistice de scurt metraj care surprind aspecte diferite din viața noastră cotidiană. Spre satisfacția spectatorilor — iubitori ai filmelor de satiră și umor — începutul promițător făcut pe acest drum de filmul „Cu Marincea e ceva..." este urmat — nu după mult timp — de o nouă comedie, de astă dată bufă, filmul de scurt metraj „...Și Ilie face sport".

Acest nou film primit cu justificat interes — își propune ca prin arma rîsului, a satirei să-i lecuiască pe cei care sînt nepăsători față de activitatea sportivă.

Eroul filmului, Ilie, este un muncitor fruntaș de la o fabrică de încălțăminte. El pleacă la odihnă, la munte, pentru a se reconforta; iată un fapt obișnuit pentru viața noastră de azi. Dar Ilie este dintre acei care, chemați să se bucure și ei de binefacerile sportului, spun: „n-am timp... nu pot, sînt prea greoi". Și tocmai aceasta este pricina peripețiilor lui Ilie adeseori pline de haz, a „grijilor" și „necazurilor" din timpul concediului său.

Realizatorii filmului, pornind de la un astfel de pretext vesel au transpus cinematografic, cu unele modificări, spectacolul de estradă cu același nume, creînd un film în care se întîlnesc numeroase situații comice, replici pline de vervă, prinse într-un ritm dinamic, care toate la un loc dau filmului vioiciune și umor. Multe momente comice, reușite, au menirea de a-l ridiculiza pe Ilie, care, odată sosit la stațiunea de odihnă, preferă să mintă spre a scăpa, pentru moment cel puțin, de presiunile diferiților amatori de sport. Asaltat să-și mărturisească preferințele sale sportive, Ilie convins că a găsit „ideea salvatoare" — se recomandă înotător („doar la munte nu va avea unde înota!") și boxer („desigur nu va găsi partener!")

Spre disperarea lui, Ilie află că are posibilitatea de a înota. Cum să scape din această situație, cum? Să plece de la casa de odihnă! — acesta este primul lui gînd. Intervenția energică a tovarășilor îl oprește. Iată-l deci pe Ilie pus în situația de a învăța — de voie, de nevoie — să înoate, de a face sport, ispășindu-și astfel propria lui minciună. Reușită în acest sens este secvența „lecției" de înot a lui Ilie în care, săltat pe umerii profesorului său, el reușește să-și salveze onoarea de „înotător campion".

Dar iată că Ilie trebuie să tragă din nou ponoasele minciunii sale. S-a găsit și un partener de box. Baricadat fără succes în camera sa — neizbutind să scape de întîlnirea cu adversarul său — Ilie își găsește salvarea într-o fugă — rușinoasă dar... sănătoasă, care-l aduce tocmai pe trambulina de unde trebuia să-și arate măiestria de săritor și înotător.

Redarea pe ecran a figurii lui Ilie i-a revenit cunoscutului actor al estradei, Mircea Crișan, care a întruchipat personajul cu multă naturalețe, simplitate, și plin de umor. Talentatul actor a realizat cu succes o serie de scene pline de haz cum este, între altele, episodul întîlnirii sale cu boxerul adversar cînd o confuzie îi creează în primele momente bucuria superiorității în fața unui partener mult mai slab — bucurie înlocuită apoi de dezamăgirea și spaima în fața adevăratului adversar.

Apreciate sînt și aparițiile în film ale actorilor C. Ramadan, Dem. Savu, V. Tomazian, Tudorel Popa.

Dacă „...Și Ilie face sport" este în multe privințe un film amuzant, dinamic, tineresc aceasta se datorește într-o mare măsură tînărului regizor Andrei Călărașu. Dovedind fantezie creatoare, regia a găsit de multe ori calea cea bună de înfățișare a peripețiilor lui Ilie. Se poate vorbi, de pildă, despre felul reușit în care este anunțată sosirea la casa de odihnă, a sportivului bine cunoscut... Ilie. Secvența următoare îl surprinde pe acesta urcînd din greu la deal cocoțat într-o căruță trasă de un măgar. Astfel, de la început e expresiv realizată caracterizarea satirică a eroului, care nu binevoiește să facă vreun efort fizic nici pentru a ajunge la casa de odihnă.

„Poanta" finală a filmului poate fi luată și drept o apreciere autocritică a muncii realizatorilor filmului care — asemenea lui Ilie — nu puteau să devină „campioni" de la primul film. Aceasta ar putea constitui poate pentru unii un fel de „scuză" pentru lipsurile filmului. Scăderile sale serioase trebuiesc analizate tocmai pentru că dorim ca pe viitor talentații creatori ai acestui film să devină într-adevăr și pe merit... campioni.

Genericul filmului — în care este prezentat stadionul cu nenumărații săi spectatori ca și eroii filmului — este realizat ingenios. Se poate reproșa însă realizatorilor și în acest caz în special scenariștilor (Al. Andy și M. Crișan) faptul că mulțumindu-se să dea la începutul filmului unele date asupra personajelor, renunță apoi, pe parcurs, de a menține trăsăturile lor distinctive, particulare. Simpla lipire de „etichete profesionale" nu poate suplini slaba caracterizare în acțiune a unor personaje. De asemenea forța educativă a filmului ar fi crescut în bună măsură, convingîndu-i pe spectatori de necesitatea practicării sportului, dacă eroii filmului despre care *se vorbește* atît de mult că sînt sportivi ar fi fost puși *să acționeze* în acest fel. Poate astfel ar fi fost îndepărtate și schematismul și inconsistența multora din personaje și s-ar fi evitat rezolvarea didacticistă, neconvingătoare a explicării importanței sportului făcută prin intermediul convorbirii lui Ilie cu un bătrîn localnic.

Cu totul supărător e faptul că în film se găsesc din păcate numeroase glume de prost gust, de factură bulevardieră. Cum pot aprecia, de pildă, spectatorii un asemenea „gag" stupid, cum ar fi de pildă acela cînd unul din eroii filmului în loc să ungă untul pe pîine și-l unge pe mînă, ori cînd arbitrul pregătindu-se să bată gongul pentru începerea meciului de box îl lovește în cap pe unul dintre cei prezenți care în cădere ciocnește gongul și... marchează astfel începutul întîlnirii. Fără îndoială că asemenea concesii făcute umorului de prost gust și spiritului bulevardier constituie o scădere serioasă a filmului.

Totodată trebuie remarcat că în prezentarea vieții la casa de odihnă există mult idilism și artificialitate. Alegerea și îndrumarea figurației, o serie de elemente ale decorului și costumelor ca și atmosfera roză, de paradă a multor episoade, fac ca nu toți cei prezentați pe ecran la casa de odihnă să semene cu oamenii muncii care vin astăzi în aceste locuri.

Munca regiei cu unii actori nu a fost în toate privințele satisfăcătoare. Este suficient să amintim în acest sens interpretarea lui Puiu Călinescu — promotor al strîmbăturilor și „gag"-urilor de tot felul ca și modul artificial în care pozează în unele scene Aurelia Sorescu.

În ciuda slăbiciunilor existente „...Și Ilie face sport" este un film amuzant, plin de vervă și dinamism care place spectatorilor. El dovedește în mod cert posibilitățile cineaștilor noștri — dintre care numeroși sînt tineri — de a crea filme artistice de scurt metraj, vesele, amuzante. Totodată, filmul îndreptățește cerința de a se ridica pe viitor mai mult nivelul educativ al acestui gen popular.

ADA SIMIONESCU

Remanierea guvernului francez

PARIS 21 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite, că în urma unei ședințe de cabinet care a avut loc joi seara, președintele Consiliului de Miniștri, Mendès-France, a anunțat o serie de schimbări care au intervenit în componența guvernului. Edgar Faure a fost numit ministru al Afacerilor Externe, Robert Buron — ministru al Finanțelor, Economiei și problemelor de planificare; Jacques Chevalier — ministru al Apărării Naționale; Bourges Maunoury — ministru al Forțelor Armate; Emmanuel Temple — ministru al Justiției; Guerin de Beaumont — ministru de stat fără portofoliu; Juglas — ministru al teritoriilor de peste mări; Schmittlein — ministru al flotei comerciale. Agenția France Presse precizează că este cea de a cincea remaniere a guvernului Mendès-France.

Adîncirea crizei din partidul socialist francez

PARIS 21 (Agerpres). — În urma unei ședințe extrem de furtunoase care a avut loc recent, conducerea de dreapta a partidului socialist francez (S.F.I.O.) a dat publicității un comunicat prin care anunță că alți 16 deputați socialiști au fost excluși din partid pentru că au votat împotriva ratificării acordurilor de la Paris, comițînd astfel „un act de indisciplină" față de hotărîrile conducerii. Numărul total al deputaților excluși se ridică astfel la 18.

Printre aceștia se numără deputații Max Lejeune, membru al comisiei Apărării Naționale și Marcel Naegelen, fostul candidat al partidului socialist în alegerile prezidențiale din 1954.

Aceste excluderi constituie un punct culminant al crizei deosebit de grave ivite în rîndurile partidului socialist francez în legătură cu poziția membrilor săi față de problema reînarmării Germaniei. Între un grup de lideri din conducerea partidului, în frunte cu Guy Mollet, pe de o parte, și restul deputaților socialiști și membrilor de rînd ai partidului, pe de altă parte, s-au adîncit tot mai mult divergențele de păreri. În această privință se știe că la ultima conferință națională a partidului, comitetul de conducere, adept fervent al politicii de refacere a militarismului vest-german, a impus așa numita „disciplină de vot" care obliga pe toți deputații socialiști să voteze în favoarea acordurilor de la Paris, a reînarmării Germaniei occidentale. În fața mișcării tot mai puternice de opoziție față de această politică, o serie de deputați au refuzat să se supună „disciplinei de vot". Max Lejeune a publicat o scrisoare în presă în care a anunțat că „în cazul excluderii celor 16 deputați din partidul socialist, ei vor crea un nou grup parlamentar socialist deosebit de grupul S.F.I.O.".

Evenimentele din Costa-Rica

SAN JOSE 21 (Agerpres). — Președintele Republicii Costa-Rica, Jose Figueres, a declarat într-un interviu că intervenționiștii care au invadat teritoriul țării primesc mereu din Nicaragua noi întăriri de trupe care trec frontiera în timpul nopții. El a apreciat că luptele vor mai dura cîteva zile, dar și-a exprimat convingerea că înfrîngerea invadatorilor este „inevitabilă".

În cadrul aceluiași interviu, președintele Figueres a respins acuzația calomnioasă formulată de Ministerul de Externe nicaraguaian potrivit căreia avioane costaricane ar fi violat spațiul aerian al Republicii Nicaragua și a subliniat din nou că țara sa este victima unei invazii străine.

Legi „îngrozitoare și grotești"

DECLARAȚIA SAVANTULUI OPPENHEIMER

NEW YORK 21 (Agerpres). — Savantul atomist american dr. Oppenheimer a declarat recent că „dacă legile actuale americane privitoare la imigrare ar fi existat mai de mult, însuși Einstein nu ar fi fost admis în Statele Unite". Amintind faptul regretabil că numeroși savanți străini nu pot participa la congresele științifice care au loc în S.U.A. din cauză că nu li se acordă viza de intrare în țară, Oppenheimer a calificat aceste legi ca „îngrozitoare și grotești" și a adăugat: „Ne este rușine de disprețul pe care europenii îl nutresc față de noi din această cauză".

Cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anul 1954

Comunicatul Direcţiei Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U. R. S. S.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite Comunicatul Direcţiei Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anul 1954.

Dezvoltarea industriei, agriculturii şi transporturilor, creşterea volumului construcţiilor capitale, dezvoltarea comerţului interior şi exterior, creşterea numărului muncitorilor şi funcţionarilor şi ridicarea nivelului material şi cultural de trai al poporului în anul 1954, se caracterizează prin următoarele date:

I. ÎNDEPLINIREA PLANULUI DE PRODUCŢIE ÎN INDUSTRIE

Industria în ansamblu a îndeplinit planul anual al producţiei globale în proporţie de 103%. Pe ministere, planul anual al producţiei industriale globale a fost îndeplinit după cum urmează:

	Procentul îndeplinirii planului pe anul 1954
Ministerul Siderurgiei al U.R.S.S.	101
Ministerul Metalurgiei Neferoase al U.R.S.S.	102
Ministerul Industriei Cărbunelui al U.R.S.S.	101
Ministerul Industriei Petrolului al U.R.S.S.	103
Ministerul Industriei Chimice	103
Ministerul Centralelor Electrice	103
Ministerul Industriei Electrotehnice	103
Ministerul Industriei Radio-Tehnice	104
Ministerul Construcţiei de Maşini Grele	104
Ministerul Construcţiei de Maşini-Unelte şi Scule	104
Ministerul Construcţiei de Maşini de Transport	103
Ministerul Construcţiei de Automobile, Tractoare şi Maşini Agricole	105
Ministerul Construcţiei de Maşini şi aparate	104
Ministerul Construcţiei de Maşini de Construcţie şi Maşini rutiere	102
Ministerul Industriei Materialelor de Construcţie al U.R.S.S.	103
Ministerul Industriei Forestiere al U.R.S.S.	96
Ministerul Industriei Hîrtiei şi de prelucrare a Lemnului	102
Ministerul Mărfurilor Industriale de larg consum al U.R.S.S.	105
Ministerul Industriei de Mărfuri Alimentare al U.R.S.S.	103
Ministerul Industriei Peştelui al U.R.S.S.	92
Ministerul Industriei Produselor de Carne şi produselor lactate al U.R.S.S.	97
Întreprinderile Industriale ale Ministerului Căilor de Comunicaţie	105
Întreprinderile industriale ale Ministerului Culturii al U.R.S.S.	106
Întreprinderile industriale ale Ministerului Ocrotirii Sănătăţii al U.R.S.S.	108
Ministerul Industriei Locale şi de Combustibil şi Ministerele Industriei locale ale republicilor unionale	106
Cooperaţia meşteşugărească	106

Producţia globală a întregii industrii a U.R.S.S. a crescut în 1954 cu 13% în comparaţie cu anul 1953 şi cu 65% în comparaţie cu anul 1950. Această creştere, precum şi sporirea continuă a producţiei industriale stabilită de planul pe anul 1955, asigură îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor celui de al 5-lea plan cincinal, care prevede că în 1955 producţia industrială va spori cu aproximativ 70% în comparaţie cu anul 1950.

În 1954 a fost depăşit planul de producţie la numeroase feluri de produse industriale.

A fost depăşit planul anual la numeroase feluri de produse dintre cele mai importante ale industriei grele: la extracţia de cărbune, petrol, turbă, gaze naturale, minereu de fier şi minereu de mangan, topirea oţelului, producţia de laminate din metale feroase, ţevi de oţel, cocs, benzină, petrol lampant, combustibil pentru motoare Diesel, motorină, ulei pentru maşini şi auto-tractoare, energie electrică, becuri electrice şi aparate electro-vacumatice, turbine cu aburi, locomotive, maşini-unelte de aşchiere a metalelor, motoare electrice, utilaj pentru furnale şi oţelării, autocamioane, autoturisme şi autobuze, motociclete, semănătoare de tractor, plantatoare de cartofi în cuiburi aşezate în pătrat, maşini pentru recoltarea bumbacului şi selectoare pentru cereale, combine pentru recoltarea cartofilor, piese de schimb pentru tractoare şi maşini agricole, buldozere de tractor, rulmenţi cu bile şi cu role, amoniac sintetic, îngrăşăminte azotoase, superfosfaţi, coloranţi şi alte chimicale, cauciuc sintetic, anvelope auto, ciment, sticlă pentru geamuri, ardezie, asbest, ţevi de fontă şi ceramică pentru canalizare, hîrtie şi alte feluri de produse.

Au fost produse peste prevederile planului anual următoarele mărfuri de larg consum: ţesături de bumbac, în şi mătase, ciorapi pentru bărbaţi şi femei, încălţăminte de piele şi cauciuc, aparate de radio, aparate de fotografiat, pianine şi piane, margarină, produse zaharoase şi făinoase, conserve de carne şi conserve de carne cu legume, mezeluri, ceai, vinuri naturale, şampanie, ţigări, chibrituri, săpun şi alte mărfuri alimentare şi industriale.

Unele ministere nu au asigurat însă în anul 1954 îndeplinirea planului de producţie la unele tipuri de produse industriale. Astfel, de pildă, Ministerul Siderurgiei al U.R.S.S n-a îndeplinit în întregime planul de producţie la fontă şi la unele tipuri de laminate; Ministerul Metalurgiei Neferoase al U.R.S.S. — planul de producţie la unele tipuri de metale neferoase; Ministerul Industriei Electrotehnice n-a îndeplinit în întregime planul de producţie la unele tipuri de utilaj electrotehnic şi de locomotive electrice; Ministerul Industriei Radio-Tehnice — planul de producţie la aparate de televiziune; Ministerul Construcţiei de Maşini Grele — planul de producţie la cazane cu aburi, la turbine hidraulice mari şi utilaje pentru laminat; Ministerul Construcţiei de Maşini-Unelte şi Scule — planul de producţie la maşini-unelte mari, grele şi unicate de aşchiere a metalelor; Ministerul Construcţiei de Maşini de Transport — planul de producţie la vagoane de marfă şi utilaj pentru laminat; Ministerul Construcţiei de Automobile, Tractoare şi Maşini Agricole — planul de producţie la combine cerealiere, auto-propulsate, cultivatoare de tractor şi batoze complexe; Ministerul Construcţiei de Maşini şi Aparate — planul de producţie la utilaj pentru industria chimică, la războaie de ţesut şi maşini de filat; Ministerul Industriei Chimice — planul de producţie la carbură de calciu şi îngrăşăminte de potasiu; Ministerul Industriei Materialelor de Construcţie al U.R.S.S. — planul de producţie la cărămidă, carton gudronat şi la unele articole tehnico-sanitare; Ministerul Industriei Forestiere al U.R.S.S. n-a asigurat îndeplinirea planului de transportare a lemnului de lucru, al producţiei de cherestea şi traverse pentru ecartament larg; Ministerul Industriei Hîrtiei şi de prelucrare a Lemnului — planul producţiei de mobilă; Ministerul Industriei de Mărfuri Alimentare al U.R.S.S. n-a îndeplinit în întregime planul producţiei de zahăr; Ministerul Industriei Produselor de carne şi produselor lactate al U.R.S.S., n-a îndeplinit în întregime planul de producţie la carne şi unt; Ministerul Industriei Peştelui al U.R.S.S. n-a îndeplinit planul de pescuit.

O serie de ministere tolerează o practică dăunătoare pentru stat, depăşind sarcinile la produsele nedeficitare şi neîndeplinind totodată planurile de producţie la principalele tipuri de produse.

La îndeplinirea planului de producţie în întreaga industrie şi în majoritatea ramurilor, un mare număr de uzine, fabrici, mine şi exploatări petrolifere n-au asigurat în anul 1954 îndeplinirea sarcinilor stabilite.

Una din lipsurile principale în munca industriei a fost că în urma organizării nesatisfăcătoare a producţiei un mare număr de întreprinderi industriale n-au lucrat ritmic, au dat o mare parte din producţie la sfîrşitul lunii şi au tolerat reducerea producţiei la începutul lunii următoare; munca neritmică a creat timpi morţi muncitorilor şi utilajului, a dus la depăşirea planului stabilit în ce priveşte numărul muncitorilor, la cheltuieli neproductive pentru ore suplimentare, la depăşirea fondului de salarii, sporirea rebuturilor în producţie şi la creşterea preţului de cost al producţiei.

II. CREŞTEREA PRODUCŢIEI INDUSTRIALE

În 1954, producţia principalelor tipuri de produse industriale a crescut în comparaţie cu anul 1953, după cum urmează:

	(Anul 1954 în comparaţie cu anul 1953, în procente)		(Anul 1954 în comparaţie cu anul 1953, în procente)
Fontă	109	Locomotive grele	113
Oţel	108	Locomotive electrice grele	107
Laminate	109	Troleibuse	119
Ţevi de oţel	110	Autocamioane	111
Cupru rafinat	105	Autoturisme	123
Zinc	107	Autobuse	134
Plumb	113	Motociclete	144
Cărbune	108	Rulmenţi cu bile şi cu role	113
Petrol	112	Utilaj metalurgic	105
Benzină	109	Excavatoare	116
Petrol lampant	105	Maşini-unelte de aşchiere a metalelor	108
Combustibil pentru motoare Diesel	144	Utilaj pentru industria chimică	114
Gaz natural	109	Maşini de filat	109
Energie electrică	111	Războaie de ţesut	169
Turbine cu abur	104	Maşini de calculat	151
Turbine hidraulice mari	182	Trectoare	122
Generatoare hidraulice	162	Combine pentru recoltat sfeclă pe trei rînduri	de 2,4 ori
Maşini electrice mari	112	Pluguri de tractor	106
Electromotoare	114		
Cultivatoare de tractor	107	Biciclete	125
Batoze complexe	143	Aparate de radio	176
Plantatoare de cartofi pentru cuiburi aşezate în pătrat	de 4,9 ori	Aparate de televiziune	de 3 ori
Selectoare pentru cereale	122	Patefoane	131
Sodă caustică	111	Maşini de cusut	129
Sodă calcinată	110	Ceasornice	128
		Aparate fotografice	154
		Pianine şi piane	121
Îngrăşăminte minerale	116	Frigidere pentru uz casnic	192
Substanţe chimice toxice pentru combaterea agenţilor vătămători ai plantelor agricole	135	Aspiratoare de praf	de 2,9 ori
		Maşini de spălat pentru uz casnic	de 13 ori
		Paturi de metal	133
Coloranţi	107	Mobilă	127
Cauciuc sintetic	101	Carne	109
Anvelope auto	114	Mezeluri	111
Transportul lemnului de lucru	111	Peşte	114
Hîrtie	110	Unt	102
Ciment	119	Ulei vegetal	111
Sticlă pentru geamuri	114	Margarină	116
Ardezie	117	Produse lactate	113
Carton gudronat	109	Brînzeturi	112
Cărămidă	113	Produse zaharoase	103
Alcool	108	Paste făinoase	115
Ţesături de bumbac	106	Conserve	116
Ţesături de lînă	117	Ceai	111
Ţesături de mătase	129	Săpun	121
Încălţăminte de piele	107	Ţigări	113
Încălţăminte de cauciuc	103	Chibrituri	127
Ciorapi pentru bărbaţi şi femei	110	Vin natural	116
Lingerie tricotată	118	Şampanie	132
Confecţii tricotate	114	Bere	103

În 1954 a continuat să crească industria grea, care constituie baza dezvoltării economiei naţionale. Sporirea producţiei de metal, cărbune, petrol, energie electrică, chimicale, maşini şi utilaj, a asigurat creşterea producţiei tuturor ramurilor industriei. S-a lărgit producţia de mărfuri de consum popular.

În 1954 în întreprinderile industriei uşoare şi alimentare s-a îmbunătăţit sortimentul produselor, a sporit producţia articolelor care se bucură de cererea sporită a populaţiei. Astfel, la o creştere a producţiei de ţesături de bumbac cu 6% în comparaţie cu 1953, producţia de ţesături melanj a sporit cu 13%, de ţesături pentru mobilă şi ţesături decorative — cu 22%, a ţesăturilor cu desene în mai multe culori — cu 53%, a ţesăturilor scămoşate — cu 88%; la creşterea producţiei ţesăturilor de lînă cu 17%, producţia de ţesături din lînă pură pieptănată pentru costume a sporit cu 50%, a ţesăturilor din lînă pură pieptănată pentru rochii cu 45% a stofelor fine de lînă pură pentru paltoane — cu 62%; la creşterea cu 10% a producţiei de ciorapi pentru bărbaţi şi femei, producţia de ciorapi pentru bărbaţi şi femei din fibre „Kapron" a crescut cu 22%, din fire de lînă şi semilînă — cu 35%, a ciorapilor cu desene pentru bărbaţi — cu 54%; la o creştere cu 18% a producţiei de lingerie tricotată, producţia de lingerie tricotată din mătase artificială a crescut cu 27%; la o creştere cu 14% a producţiei de confecţii tricotate, producţia de confecţii tricotate din lînă pură a crescut cu 94%; la o creştere cu 7% a producţiei de încălţăminte de piele, producţia de încălţăminte de lux a crescut cu 18%. Totuşi, în unele întreprinderi care produc mărfuri pentru populaţie îndeosebi în industria locală şi cooperatistă, o parte a producţiei a mai fost încă de calitate nesatisfăcătoare.

Cu toată extinderea reţelei de ateliere de reparaţii ale cooperaţiei meşteşugăreşti şi ale industriei locale există încă numeroase lipsuri în ce priveşte deservirea nevoilor de zi cu zi ale populaţiei.

În anul care s-a scurs s-a îmbunătăţit întrucîtva folosirea utilajului în industrie. În 1954 în uzinele Ministerului Siderurgiei al U.R.S.S. folosirea volumului util al furnalelor s-a îmbunătăţit cu 4% faţă de 1953, iar producţia de oţel raportată la un metru pătrat de suprafaţă de vatră la cuptoarele Martin a crescut cu 3%. În întreprinderile Ministerului Industriei Petrolului al U.R.S.S. viteza forajului de exploatare a sporit cu 5% în comparaţie cu 1953, iar a forajului de prospecţie — cu 6%.

A sporit procentul de extracţie a produselor petrolifere albe din materia primă prelucrată. În minele Ministerului Industriei Cărbunelui al U.R.S.S. a sporit randamentul combinelor carbonifere „Donbas". În centralele electrice ale Ministerului Centralelor Electrice consumul specific de combustibil pentru producerea energiei electrice a scăzut cu 2,5%. În întreprinderile Ministerului Industriei Materialelor de Construcţie al U.R.S.S. a sporit productivitatea cuptoarelor rotative, a cuptoarelor verticale şi a morilor de ciment. S-a îmbunătăţit folosirea utilajului în întreprinderile industriei textile.

În acelaşi timp, în industrie mai există încă considerabile rezerve de capacităţi de producţie nefolosite: capacităţile de producţie prevăzute în proiecte ale minelor de cărbuni, îndeosebi în Donbas, precum şi utilajul de înaltă productivitate existent pentru extracţia şi încărcarea cărbunelui sînt folosite insuficient; în industria petrolului n-a fost îndeplinită sarcina anuală în ce priveşte viteza forajului de prospecţie şi survin mari timpi morţi în folosirea utilajului de foraj; în construcţia de maşini, parcul de maşini-unelte şi utilaj de forjat şi presat este insuficient folosit; întreprinderile Ministerului Industriei Materialelor de Construcţie al U.R.S.S. n-au îndeplinit planurile stabilite în ce priveşte productivitatea utilajului de bază, sînt folosite în mod nesatisfăcător mecanismele la exploatările forestiere ale Ministerului Industriei Forestiere al U.R.S.S.

În 1954, în conformitate cu planul de stat al aprovizionării, economia naţională a U.R.S.S. a primit cantităţi considerabil mai mari de materii prime, materiale, combustibil, energie electrică şi utilaj decît în 1953.

Ca rezultat al unui consum mai raţional de materii prime, materiale, combustibil şi energie electrică, al sporirii productivităţii muncii, preţul de cost al producţiei industriale a fost redus în 1954 cu aproximativ 4%. Totuşi în 1954 sarcina cu privire la reducerea preţului de cost al producţiei industriale n-a fost îndeplinită. N-au îndeplinit în mare măsură planul anual la reducerea preţului de cost al producţiei: Ministerul Industriei Cărbunelui al U.R.S.S., Ministerul Industriei Forestiere al U.R.S.S., Ministerul Industriei Electrotehnice, Ministerul Metalurgiei neferoase al U.R.S.S., Ministerul Industriei Produselor de Carne şi Produselor Lactate al U.R.S.S. şi Ministerul Industriei Peştelui al U.R.S.S.

III. INTRODUCEREA TEHNICII NOI ÎN ECONOMIA NAŢIONALĂ

În 1954 au continuat lucrările pentru dezvoltarea şi introducerea tehnicii noi: industria constructoare de maşini a creat noi tipuri şi mărci de utilaj pentru industrie, construcţii, agricultură, şi transport; s-au introdus noi procese tehnologice şi s-a lărgit folosirea automatizării şi mecanizării producţiei.

În furnale s-au folosit pe scară mai largă presiunea sporită a gazului în gura de alimentare, în producţia de laminate au fost însuşite noi profiluri de oţeluri. Totodată în întreprinderile industriei siderurgice şi îndeosebi ale metalurgiei neferoase nu a fost încă introdusă în suficientă măsură folosirea oxigenului în procesele tehnologice.

În industria cărbunelui s-a introdus la lucrările subterane metoda hidraulică de extracţie a cărbunelui. În minele de cărbune a continuat mecanizarea proceselor care necesită un mare volum de muncă: încărcarea cărbunelui în abataje şi încărcarea cărbunelui şi sterilului la săparea galeriilor pregătitoare. Totuşi mecanizarea acestor lucrări nu este încă suficientă şi rămîne mult în urmă faţă de mecanizarea altor procese de extracţie a cărbunelui.

Ministerul Industriei Cărbunelui al U.R.S.S. nu a îndeplinit planul stabilit pe 1954 în ce priveşte încărcarea prin mijloace mecanizate a cărbunelui şi sterilului la săparea galeriilor pregătitoare şi în ce priveşte consolidarea abatajelor cu schele metalice. În industria petrolului s-a lărgit folosirea metodei de menţinere a presiunii în straturi şi a metodelor secundare de exploatare a petrolului, care duc la sporirea extracţiei petrolului din straturi. În centralele termoelectrice au continuat lucrările pentru automatizarea complexă a secţiilor de cazane. În comparaţie cu 1953, puterea sistemelor energetice comandate de la punctele de dispeceri, dotate cu mijloace de telemecanizare, a crescut de 1,5 ori.

În Uniunea Sovietică se acordă mare importanţă folosirii energiei atomice în scopuri paşnice. În 1954 în U.R.S.S. a fost dată în exploatare prima centrală electrică industrială pe bază de energie atomică cu o putere utilă de 5.000 kw.

Deşi în 1954 volumul lucrărilor mecanizate la exploatările forestiere ale Ministerului Industriei Forestiere al U.R.S.S. a sporit întrucîtva faţă de 1953, totuşi mecanizarea complexă în întreprinderile de exploatări forestiere este introdusă încă încet; se efectuează de asemenea nesatisfăcător trecerea atelierelor de sector la noua organizare a lucrărilor de tăiere a pădurilor după graficul ciclic.

În construcţii s-au efectuat lucrări pentru continua dezvoltare a metodelor industriale în construirea de clădiri şi instalaţii din elemente şi piese prefabricate din beton armat.

În toate ramurile economiei naţionale, a continuat să se dezvolte activitatea de invenţii şi raţionalizări. În cursul anului 1954, în industrie, construcţii şi transport au fost aplicate peste 900.000 invenţii, perfecţionări tehnice şi propuneri de raţionalizare.

Totuşi, într-o serie de ramuri ale economiei naţionale şi îndeosebi în construcţia de maşini are loc o rămînere în urmă în elaborarea şi introducerea de noi maşini şi utilaje economicoase şi de înaltă productivitate, corespunzătoare actualului nivel al tehnicii mondiale. La construirea noilor tipuri de maşini şi mecanisme nu se acordă suficientă atenţie reducerii greutăţii lor Ministerele n-au îndeplinit în întregime planul pe 1954 în ce priveşte introducerea de noi tipuri de maşini şi utilaj, precum şi în ce priveşte introducerea automatizării producţiei şi a proceselor tehnologice şi metodelor de producţie înaintate.

(Continuare în numărul viitor)

În preajma marii greve a muncitorilor din Ruhr

BERLIN 21 (Agerpres). — Noi sindicate din Germania occidentală au anunţat că se solidarizează cu greva minerilor şi muncitorilor din uzinele siderurgice din Ruhr, fixată pentru ziua de 22 ianuarie.

Comunicatul dat la 20 ianuarie de Consiliul de Miniştri de la Bonn în care anunţă „că va lua măsuri împotriva greviştilor" nu şi-a atins scopul întrucît, potrivit relatărilor agenţiei A.D.N. numărul muncitorilor care aderă la această grevă a crescut în două zile de la 500.000 la 840.000. Preşedintele sindicatului muncitorilor din industria siderurgică, Brenner, a declarat că toate sindicatele din Germania occidentală afiliate Uniunii sindicatelor din Germania, au trimis scrisori şi telegrame de solidaritate cu muncitorii siderurgişti şi mineri.

Presa burgheză din occident se ocupă pe larg de proporţiile şi semnificaţia acestei greve.

„National Zeitung" referindu-se la situaţia din Germania occidentală subliniază: „În această grevă se resimte puternic atmosfera de agitaţie ce domneşte în Germania occidentală împotriva remilitarizării".

„Daily Telegraph" scrie: „Această grevă generală trebuie interpretată ca o demonstraţie împotriva politicii dusă de guvernul de la Bonn".

Scufundarea unui vapor englez de către avioane ciankaişiste

LONDRA 21 (Agerpres). — Ziarele britanice au anunţat că la 19 ianuarie, avioane ciankaişiste au bombardat şi au scufundat în apropiere de portul Svaton cargobotul britanic „Edendale", cu un deplasament de 1.700 tone. După cum anunţă agenţia Reuter, un purtător de cuvînt al Ministerului britanic al Afacerilor Externe a declarat că Marea Britanie va protesta pe lîngă autorităţile gomindaniste cerînd despăgubiri pentru scufundarea cargobotului britanic.

Corespondentul din Londra al agenţiei France Presse subliniază că, potrivit unor date oficiale, scufundarea vasului britanic „Edendale" reprezintă cel de al 142-lea caz de atac din partea vaselor sau avioanelor ciankaişiste împotriva vaselor comerciale britanice din mările Chinei cu începere din luna septembrie 1949.

Pierderile ciankaişiste de pe insula Ikianşan

FRONTUL CIJETZIAN 21 (Agerpres). China Nouă transmite: Potrivit unor date preliminare, la 18 ianuarie, cînd Armata Populară Chineză de Eliberare a eliberat insula Ikianşan, au fost ucişi sau făcuţi prizonieri peste 1.080 de soldaţi ciankaişişti.

Toate forţele trădătorului Cian Kai-şi care se aflau pe insulă au fost scoase din luptă.

A fost capturată tot odată o mare cantitate de armament.

În legătură cu întrevederea dintre Ciu En-lai şi D. Hammarskjoeld

PEKIN 21 (Agerpres). — Agenţia China Nouă a fost autorizată să anunţe următoarele:

În timpul convorbirilor avute cu Dag Hammarskjoeld, secretarul general al Organizaţiei Naţiunilor Unite, Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, a arătat că guvernul Republicii Populare Chineze va înlezni vizitarea de către rude a personalului militar american care a fost condamnat sau se află sub anchetă, în caz că acest lucru va fi solicitat. Societatea chineză de Cruce Roşie va lua toate măsurile necesare în acest sens.

Hatoyama despre relaţiile Japoniei cu U.R.S.S. şi R. P. Chineză

TOKIO 21 (Agerpres). — Agenţia Kiodo Ţusin anunţă că, la 20 ianuarie, Hatoyama, primul ministru al Japoniei, luînd cuvîntul în cadrul unui miting organizat la Tokio de „partidul democrat din Japonia", a declarat că orientarea principală a partidului său în domeniul politicii interne este „ducerea unei politici echitabile şi concentrarea eforturilor pentru refacerea Japoniei".

Vorbind despre politica externă a guvernului, Hatoyama a afirmat că unul dintre scopurile sale principale este restabilirea relaţiilor diplomatice cu Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză. „Problema încetării stării de război şi a restabilirii relaţiilor diplomatice — a subliniat primul ministru — trebuie rezolvată cu prioritate".

Hatoyama s-a opus cu hotărîre atitudinii sceptice a unei anumite părţi a cercurilor conservatoare japoneze faţă de perspectivele comerţului japono-chinez. El a arătat că fără restabilirea relaţiilor diplomatice şi fără schimb de misiuni economice cu R. P. Chineză este imposibil să se dezvolte comerţul.

Mari inundaţii în vestul Europei

PARIS 21 (Agerpres). — Din Franţa, Germania occidentală şi Anglia continuă să sosească ştiri despre uriaşele pagube provocate de inundaţii şi de înzăpezire.

În Franţa, fluviile umflate ameninţă să se ridice şi mai mult din cauza cantităţii de zăpadă căzute. Serviciul meteorologic comunică că în zilele următoare va ploua şi va ninge şi mai mult.

Sena continuă să crească. În departamentul Seine et Marne apele se revarsă pretutindeni distrugînd poduri şi şosele şi inundînd regiuni din ce în ce mai vaste.

În Germania occidentală cea mai primejduită regiune este cea a Rinului inferior unde de 50 de ani nu s-au mai cunoscut asemenea inundaţii. Din partea Rinului, la clădirea Bundestagului de la Bonn se poate ajunge numai cu bărcile.

În Anglia, în partea de nord a Scoţiei, o serie de sate continuă să fie izolate de restul lumii, din cauza zăpezii abundente. Agenţia Reuter anunţă că locuitorii din aceste sate „sînt ameninţaţi să moară prin înfometare".

SCURTE ŞTIRI

● După cum se anunţă din Canton, la 19 ianuarie unităţile de artilerie antiaeriană ale Armatei Populare de Eliberare a Chinei au doborît patru avioane ciankaişiste care au participat la atacul asupra oraşului Svatou şi a împrejurimilor lui.

● După cum transmite agenţia France Presse, Camera belgiană a aprobat joi proiectul de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris, cu 181 voturi pentru, 9 contra şi 2 abţineri.

● La Budapesta a fost semnat un acord cu privire la schimbul de mărfuri pe anul 1955 între Republica Populară Ungară şi Olanda.

● După cum transmite Agenţia A.F.P. conducerea partidului catolic „Mişcarea Republicană Populară" (M.R.P.) a hotărît excluderea lui J. Juglas deoarece, încălcînd hotărîrea luată de acest partid, a acceptat să intre în guvernul lui Mendès-France, în postul de ministru al teritoriilor de peste mare.

● La 20 ianuarie o delegaţie comercială cehoslovacă, condusă de Frantisek Marek, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior, a părăsit Praga plecînd pe calea aerului la Belgrad. Delegaţia va discuta la Belgrad problema reglementării relaţiilor comerciale între Cehoslovacia şi Iugoslavia.

INFORMAŢIE

Vineri s-a întors în capitală tov. Sorin Toma, membru al Consiliului Mondial al Păcii, redactor şef al ziarului „Scînteia" care a participat la lucrările sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii ce au avut loc la Viena între 18-19 ianuarie.

(Agerpres)

Turul ciclist al Egiptului

CAIRO 21 (Agerpres). — Turul ciclist al Egiptului a continuat joi cu desfăşurarea etapei a 8-a pe traseul Suez-Port Said (178 km.). Cursa a fost dominată de cicliştii bulgari şi danezi care, în ciuda unui vînt puternic din faţă au impus de la început o trenă de peste 40 km. la oră. Constantin Dumitrescu, purtătorul tricoului galben, a rezistat pînă în momentul cînd i s-a defectat bicicleta şi a fost nevoit să oprească pentru a repara.

Printr-un mare efort, Dumitrescu a reuşit să ajungă din urmă un pluton în care se aflau belgienii Meenen şi Schaepens, care rămăseseră şi ei în urma atacurilor cicliştilor bulgari şi danezi. Împreună cu aceştia, Dumitrescu a pornit în urmărirea fugarilor, dar cu toate eforturile nu i-a putut ajunge. Pedalînd în acelaşi ritm susţinut, cei 7 ciclişti din plutonul fruntaş au continuat să-şi mărească avansul care la capătul etapei a fost de peste 25 minute. Astfel, Dumitrescu a pierdut tricoul galben pe care l-a preluat ciclistul bulgar Koţev.

Victoria în etapă a revenit danezului Andersen. El a parcurs 178 km. în 4h 37'01"

Clasamentul general individual după 8 etape se prezintă astfel: 1. Koţev (R.P. Bulgaria) 29h. 26'19"; 2. Rasmusen (Danemarca) 29h. 31'38"; 3. Dimov (R.P. Bulgaria) 29h. 32'39"; 4. Andersen (Danemarca) 29h. 33'45"; 5. Hoare (Anglia) 29h. 34'38"; 6. Singhalta (Libia) 29h. 36'40"; 7. Kolev (R. P. Bulgaria) 29h. 42'15"; 8. Ravn (Danemarca) 29h. 43'10"; 9. C. Dumitrescu (R. P. R.) 29h. 52'14"; 10. Petrovici (Iugoslavia) 29h. 53'14".

Spectacole

SÎMBĂTĂ 22 IANUARIE 1955

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Cio Cio-san; **Teatrul de Stat de Operetă:** Aculina; **Naţional „I. L. Caragiale" (Studio):** Ultima oră (ora 15). Mielul turbat (ora 19.30); **Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia):** Floarea purpurie (ora 15). Îndrăgostiţii (ora 19.30); **Municipal:** Lumina de la Ulmi; **Tineretului:** Drumul soarelui; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Cei ce caută fericirea; **Armatei (B-dul G-ral Magheru):** Furtuni de primăvară; **Armatei (Calea 13 Septembrie):** Pîrjolul; **Muncitoresc C.F.R (Giuleşti):** Slugă la doi stăpîni. **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Concert de muzică romînească (ora 20. în sala din Calea Victoriei). Magazin de stat (ora 19,30, în sala din str. Alex. Popov nr. 23); **Circul de Stat:** Primul spectacol; **Teatrul de păpuşi „Ţăndărică":** Fraţii Liu (ora 16. în sala „Orfeu"), Umor pe sfori (ora 20, în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Gh. Doja: Jucătorul de rezervă; **Republica, Bucureşti:** Desfăşurarea, Şi Ilie face sport; **Lumina:** Fetele din piaţa Spaniei; **Victoria:** Profesorul Fabre; **Alex. Popov, Cultural:** De doi bani speranţă; **Înfrăţirea între popoare, Elena Pavel:** Septembriştii; **Maxim Gorki:** Apărarea înaripată; **8 Martie:** Mai tare ca noaptea; **Vasile Roaită:** Fanfan la Tulipe; **Unirea:** Zilele mîniei; **Tineretului:** Beethoven; **Aurel Vlaicu:** Epava din largul mării; **Munca:** Povestea micului cocoşat; **Arta:** Ordinul Anna; **Popular:** Caut o nevastă; **M. Eminescu:** Circul Slavia; **Mioriţa:** Stele vesele; **Moşilor:** Scanderbeg; **23 August:** Chibritul suedez Turnul fecioarei; **Donca Simo:** Asaltul fortului din munţi; **8 Mai:** Şcoala curajului; **Volga:** Hamlet; **1 Mai:** Alarmă la circ; **Libertăţii:** Copiii partizanului;

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".